Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 588
Marți 15 decembrie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de plenara C. C. al P. M. R. din 3-5 decembrie 1959

Porumbul însilozat — nutreț de bază pentru sporirea rapidă a producției de lapte și carne

In expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, s-a vorbit pe larg și despre necesitatea dezvoltării culturii porumbului pentru siloz în scopul sporirii și ieftinirii producției animale. Porumbul însilozat trebuie să constituie furajul de bază pentru creșterea și îngrășarea animalelor și îndeosebi pentru sporirea producției de lapte.

In anul acesta, numeroase gospodării agricole de stat și colective au însilozat cantități însemnate de porumb. Folosindu-l intensiv și cu chibzuință, unitățile respective izbutesc să sporească simțitor producția de carne și de lapte, să scadă prețul de cost al acesteia.

Ținind seama de sarcinile trasate de plenară, se impune ca acum în preajma noului an agricol, toți cei ce muncesc pe ogoare să analizeze temeinic posibilitățile pe care le au, spre a putea lua cele mai potrivite măsuri în scopul dezvoltării culturii porumbului pentru siloz și folosirii lui cît mai raționale în hrana animalelor.

Invățăminte ce se impun

Gospodăria agricolă de stat Periș, regiunea București, are un dezvoltat sector zootehnic care cuprinde 140 vaci de lapte, 300 capete tineret taurin, din care 149 de juninci, 300 de scroafe, 1.500 capete tineret porcin și 18.000 păsări.

Pentru asigurarea pe timpul iernii a unei hrane consistente necesară animalelor și îndeosebi vacilor de lapte gospodăria a primit sarcina să însilozeze în acest an cel puțin 4.000 de tone de nutrețuri. Din păcate, planul n-a fost realizat decît în procent de 25 la sută. De pe cele 91 ha cultivate cu porumb pentru siloz s-a realizat, după cum mi-a arătat tov. Lepădatu Constantin, inginerul zootehnist al gospodăriei, o producție mult mai scăzută la hectar, decît cea planificată. Cît privește prețul de cost al tonei de porumb siloz, acesta a fost depășit: 80 lei per tonă, în loc de 50 de lei cît era planificat.

— Care e cauza obținerii unei producții atît de mici la hectar?

La această întrebare tov. ing. Al. Vantrup, agronomul șef a gospodăriei mi-a răspuns:

— Pe terenurile respective, de la secțiile Periș, Movila și Tincăbești, nu s-a făcut arătură adîncă în toamna trecută; ogoarele au fost arate abia în primăvară. Ele n-au fost nici fertilizate cu gunoi de grajd sau cu îngrășăminte chimice.

Neîndeplinirea planului de producție la porumbul pentru siloz are ca urmare faptul că în prezent, în loc să se dea vacilor zilnic cîte 30—40 kg din acest prețios furaj, nu li se asigură decît 15—20 kg. Consecința? Producția de lapte pe cap de vacă furajată este sub prevederile planului.

Lipsa unei cantități suficiente de porumb siloz se resimte și în celelalte ramuri ale sectorului zootehnic.

— Ce măsuri au fost luate pentru ca în anul viitor să nu se mai repete asemenea lipsuri? l-am întrebat pe inginerul zootehnist al gospodăriei.

— In anul 1960 vom extinde cultura porumbului siloz pe 150 ha. Tarlalele respective de la cele 3 secții au fost arate adînc la 30 cm. Ne vom strădui ca lucrările de semănat, întreținere și recoltat să se facă la vreme. Pentru a spori masa de furaje destinată însilozării, vom toca cocenii de la porumbul pentru boabe imediat după recoltare. Cocenii, vor fi însilozați în amestec cu melasă. In sfîrșit, am hotărît ca în anul ce vine să însilozăm în amestec cu lucernă și o mare cantitate de știuleți în faza de lapte ceară pentru hrănirea porcinelor și păsărilor.

Toate acestea sînt lucruri bune. Trebuie însă subliniat că nici în acest an la gospodăria de stat Periș n-au fost alese pentru cultivarea porumbului de siloz terenuri cu cele mai bune plante premergătoare pentru întreaga suprafață programată. De asemenea, o dată cu arătura adîncă de toamnă n-au fost încorporate în sol nici un fel de îngrășămînt. Gospodăria a asigurat îngrășăminte organice numai pentru fertilizarea a 20 de ha, din cele 150 ce se vor cultiva cu porumb siloz în anul viitor. Dacă în gospodărie nu există suficiente cantități de gunoi de grajd este necesar ca pînă în primăvară să se procure neapărat îngrășăminte organice sau chimice care să fie încorporate în sol odată cu pregătirea terenului pentru însămînțatul porumbului pentru siloz.

Conducerea gospodăriei agricole de stat Periș trebuie să tragă toate învățămintele ce se impun din lipsurile care au existat în acest an în privința obținerii porumbului pentru siloz necesar animalelor din unitatea lor și să ia măsurile corespunzătoare.

ION DRINCU

O cultură pe care vom pune mare preț

Creșterea vacilor de lapte în gospodăria noastră colectivă este o ramură relativ tînără. La înființare, în 1952, în afara vitelor de muncă noi nu aveam în gospodărie nici măcar un vițel. Convingîndu-ne de faptul că creșterea animalelor este un izvor însemnat de venituri, noi am dat o atenție din ce în ce mai sporită acestei ramuri de producție agricolă. La început au fost dezvoltate fermele de oi, porci și păsări. In primăvara anului trecut am reușit să înjghebăm și o fermă de 40 de vaci care numără în prezent peste 80 de capete.

Din experiența anilor trecuți am învățat că obținerea unor producții mari de la animalele de producție nu este posibilă fără o temeinică îngrijire și hrănire a acestora. De aceea, paralel cu dezvoltarea sectorului zootehnic am acordat o mare grijă și asigurării bazei furajere. In condițiile gospodăriei noastre, baza alimentației a constituit-o pe timpul verii pășunea, iar iarna nutrețul însilozat. An de an în gospodăria noastră au fost însilozate cantități tot mai mari de nutrețuri. Față de numai 80 de tone de nutreț cîte au fost însilozate în 1957, în anul trecut noi am pus la murat o cantitate de 1.250 tone de furaje. Anul trecut a fost prima dată cînd noi am hrănit vacile cu porumb însilozat. La început cu cantități mai mici, apoi din ce în ce mai mari. Nutrețul însilozat a fost consumat cu plăcere de către animale. Alături de celelalte furaje ca, de pildă, fîn, lucernă, paie de orz și ovăz, sfeclă furajeră, tărîțe etc., nutrețul murat a contribuit în bună măsură la sporirea producției de lapte. Față de numai 1.597 litri lapte obținuți în medie pe cap de vacă furajată în 1958, anul acesta, pînă la 1 decembrie, ca urmare a hrănirii vacilor cu cantități mari de porumb murat gospodăria noastră a obținut de la fiecare vacă cîte 2.300 litri lapte muls.

Pe lîngă mărirea producției de lapte, prin folosirea nutrețului însilozat în hrana vitelor, am reușit să realizăm însemnate economii de furaje și să obținem producții de lapte și de carne cu cheltuieli minime.

După cum este firesc, o dată cu sporirea producției de lapte au crescut și cîștigurile bănești ale gospodăriei. Anul acesta, de pildă, vom obține de la ferma de vaci circa 300.000 lei din care peste 200.000 lei pe urma valorificării laptelui.

In urma acestor rezultate, gospodăria noastră a extins anul acesta și mai mult cultura porumbului pentru siloz. Pe lîngă recolta de porumb pentru siloz strînsă de pe cele 63 ha cultivate, am însilozat mari cantități de lucernă și alte amestecuri furajere verzi. In total, în această toamnă am pus la murat o cantitate de nutrețuri de aproape 3 ori mai mare decît cea din anul trecut. In cele 37 de gropi pline pe care le avem în prezent, am depozitat peste 3.000 de tone de nutreț murat de calitate. O parte din porumbul furajer a fost însilozat cu știuleți cu tot, nutreț care după cum se știe are o mare valoare nutritivă.

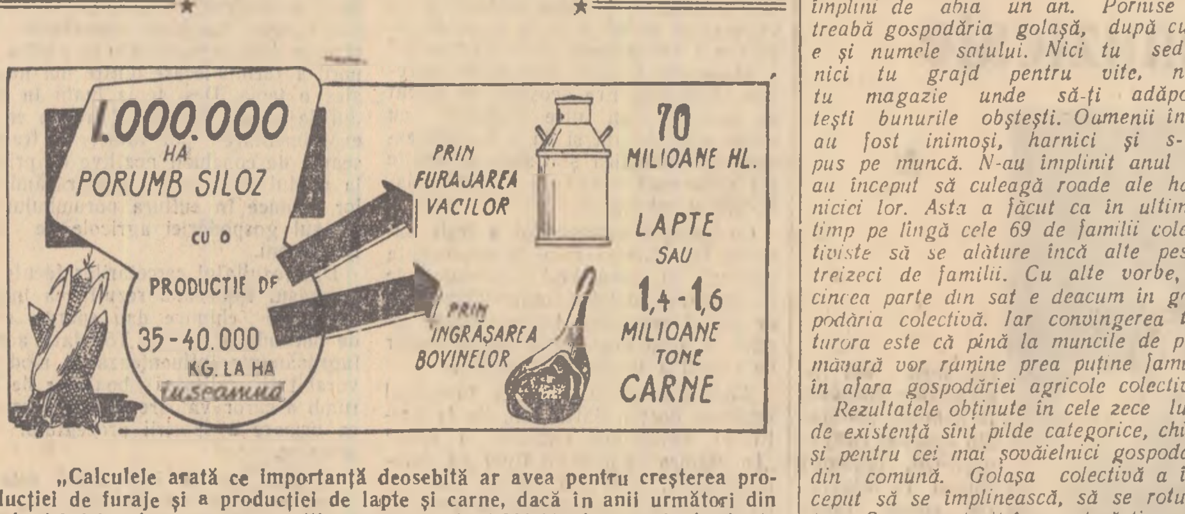
In perioada de față, am și început să dăm animalelor în rație porumb însilozat. Zilnic acestea primesc pe lîngă celelalte nutrețuri și cîte 25 kg de porumb murat. Datorită hrănirii vacilor cu acest nutreț producția de lapte se menține în prezent ridicată, la fel ca și pe timpul verii. In medie, obținem de la fiecare din vacile noastre de rasă locală cîte 7—8 litri lapte pe zi.

De curînd, am citit cu mult interes documentele plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie. Trăgînd învățăminte prețioase din cele arătate de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenară, membrii gospodăriei noastre au hotărît să extindă în 1960 cultura porumbului pentru siloz de la 63 de ha cîte au fost cultivate în anul acesta la circa 200 de ha. Cultura va primi aceleași lucrări ca și cea destinată pentru boabe. De asemenea, am hotărît să sporim în anul viitor numărul vacilor de lapte de la 82, cîte sînt în prezent la 200 capete. Sîntem convinși că prin dezvoltarea culturii porumbului pentru siloz și prin mărirea șeptelului vom obține în anul viitor producții animaliere și venituri și mai însemnate.

SANDU CIOCAN
președintele gospodăriei agricole colective „Progresul" comuna Vădeni, raionul Brăila,

Vor obține 35.000 — 40.000 kg porumb siloz la hectar

In anul acesta, gospodăria agricolă de stat Afumați, raionul Brănești, a însilozat o cantitate de 2.500 tone de porumb de nutreț, lucru care desigur că va avea o serioasă contribuție la sporirea producției de lapte și carne. Analizînd în lumina recentei plenare a C.C. al P.M.R. posibilitățile gospodăriei pentru mărirea producției animale, colectivul de muncitori și tehnicieni de aici a constatat că unitatea lor are condiții bune pentru a da statului produse animale mai multe și mai ieftine. Așa după cum indică documentele plenarei, ei au înțeles că pentru acest lucru este nevoie să se dea o mai mare atenție bazei furajere și îndeosebi culturii porumbului pentru siloz. De aceea, au hotărît ca în anul viitor, prin aplicarea unor măsuri agrotehnice corespunzătoare, să obțină cel puțin 35.000 — 40.000 kg de porumb siloz la hectar.

„Calculele arată ce importanță deosebită ar avea pentru creșterea producției de furaje și a producției de lapte și carne, dacă în anii următori din cele 4.000.000 ha ce se vor cultiva cu porumb, 1.000.000 ha vor fi destinate pentru siloz, vor fi cultivate în condiții optime și vor fi recoltate în faza de lapte-ceară.

La o producție medie de 35.000—40.000 kg masă verde la hectar s-ar obține o cantitate de 35—40 milioane tone porumb-siloz. Folosind această cantitate de porumb-siloz la furajarea vacilor de lapte, s-ar obține o producție de 70 milioane hl. lapte, ceea ce ar reprezenta de aproape 3 ori producția actuală de lapte din țara noastră, iar dacă aceeași cantitate de porumb-siloz s-ar folosi pentru îngrășarea bovinelor, s-ar obține o producție de 1,4—1,6 milioane tone de carne".

(Din „Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie a.c.)

Vor extinde creșterea animalelor și cultura plantelor tehnice

Recenta expunere a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R., a fost discutată cu deosebit interes și de către membrii gospodăriei colective „Drum Nou" din comuna Plopu, raionul Filimon Sîrbu. In urma discuțiilor purtate colectiviștii au stabilit ca în anul viitor gospodăria să mărească numărul animalelor de producție, proprietate obștească, pentru a ajunge la cel puțin 250 de vaci și 2.000 de oi. Pentru asigurarea unei baze furajere corespunzătoare, ei au hotărît să extindă suprafețele cultivate cu porumb pentru siloz, iar prin aplicarea regulilor agrotehnice cerute de această cultură să sporească simțitor producția la unitatea de suprafață. De asemenea, colectiviștii din Plopu au mai hotărît să extindă în anul viitor și suprafețele cultivate cu plante tehnice și îndeosebi cu sfeclă de zahăr și floarea-soarelui.

In ateliere și pe ogoare

La S. M. T. Aradul Nou

Se acordă atenția cuvenită controlului tehnic

Mecanizatorii de la S.M.T. Aradul Nou, regiunea Timișoara, au încheiat cu deosebit succes muncile de toamnă. Planul pe campanie a fost îndeplinit în proporție de 152 la sută. In ce privește planul anual de producție acesta a fost depășit cu circa 20.000 hantri. Prețul de cost a fost redus cu 36 lei per hantru, economiile globale fiind de circa 1.700.000 lei.

Pentru ca în anul ce vine să se poată obține rezultate și mai bune, mecanizatorii de aici lucrează de zor la repararea utilajului din dotare. Conducerea unității (director Teodor Ghițu) a luat măsuri ca reparațiile de iarnă să fie începute încă din toamnă.

Ceea ce trebuie subliniat în mod deosebit este faptul că aici se acordă o atenție deosebită controlului în cîmp al stării tehnice a tractoarelor, înainte ca acestea să fie introduse în reparație.

„Impreună cu tov. ing. mecanic șef Novac Pantelimon — spunea de curînd mecanicul controlor, tov. Veihel Ion, am mers din brigadă în brigadă și am verificat starea tehnică a tractoarelor. Acele tractoare care nu consumau ulei, care „trăgeau" bine în brazdă, au fost lăsate să lucreze în continuare. Așa se face că la ora actuală în stațiunea noastră sînt peste 15 tractoriști care îngrijind bine tractoarele au realizat în acest an în jurul a 1.000 de hantri fără reparații generale la tractor".

Buna îngrijire a tractoarelor a dat posibilitate S.M.T.-ului ca în această iarnă să facă mai puține reparații generale și capitale și mai multe îngrijiri tehnice nr. 3 și 4 (72 buc), lucrări care se vor face la sediul celor 18 brigăzi (toate permanentizate). In atelierul S.M.T.-ului vor fi aduse deci numai acele tractoare care necesită reparații mai complete. Reparațiile capitale vor fi executate la C. M. Arad.

O dată aduse în atelier, tractoarelor li se face un nou control tehnic, cu care ocazie li se întocmește cîte o fișă tehnică de constatare, apoi se deschide devizul de reparație și începe reparația propriu-zisă.

Lucrînd cu tragere de inimă și respectînd graficul, mecanizatorii de aici au reușit ca pînă în prezent să repare 45 de tractoare din totalul de 161; au fost reparate și 45 pluguri și tot atîtea grape, partea lemnoasă la majoritatea semănătorilor de păioase, toate cultivatoarele precum și cele 34 semănători de porumb „Victoria". Fruntași la reparații sînt mecanicii Mesman Francisc și Pătrunjel Matei, șefii de brigadă Sintea Ion și Sipoș Andrei, tractoriștii Cuparu Iosif, Spineanu Augustin și Cervinski Samoil.

L. ION

Cu planul anual îndeplinit

Desfășurînd o rodnică activitate pe ogoarele gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din raza de activitate, mecanizatorii de la S.M.T. Miercurea Niraj, regiunea Autonomă Maghiară, au raportat de curînd îndeplinirea planului anual de producție.

Mecanizatorii de aici au obținut în acest an succese deosebite și pe linie de înfrumusețarea stațiunii ca și în diferite acțiuni social-culturale. Printre altele, prin muncă voluntară, s-au plantat 14.000 puieți de diferiți arbori și arbuști, s-a construit un club cu o capacitate de 130 persoane, înzestrat cu sală de spectacole și bibliotecă, s-a săpat un canal pentru scurgerea apei în lungime de 300 m etc. In fruntea acestor acțiuni s-au situat comuniștii Mohi Dionisie, Kilyén Ștefan, Biro Cergely, Bariți Iosif, Bențe Ioan, Orban Petru, Labor Mihaly și alții.

L. FABIAN
corespondent

In gospodăriile colective din raionul Fetești

Transportul gunoiului trebuie urgentat

Experiența a dovedit că unul din factorii principali care contribuie la ridicarea producției la hectar este fertilizarea cu gunoi de grajd. In raionul Fetești ca și în celelalte raioane din țară, există nenumărate exemple în această privință. Gospodăria colectivă din Făcăeni, de pildă, aplicînd în toamna trecută gunoi de grajd odată cu arăturile adînci pentru însămînțările de primăvară, a reușit să obțină o producție medie de 2785 kg porumb boabe la ha, față de 2400 kg cît avea planificat. La fel, gospodăriile colective din Șocariciu și Jegălia au realizat producții sporite de porumb boabe la ha prin folosirea chibzuită a gunoiului de grajd.

In toamna anului 1959 s-a stabilit ca în raionul Fetești să se încorporeze în sol 83.826 tone gunoi, cantitate care a fost repartizată pe fiecare gospodărie în parte, după necesitate și condițiile existente.

Deși au fost indicate măsurile care trebuie luate pentru îndeplinirea acestor sarcini, situația în prezent este încă nesatisfăcătoare. Pînă la 3 decembrie gospodăriile colective din raion transportaseră pe cîmp doar 9.250 tone de gunoi, ceea ce reprezintă abia 11 la sută din plan.

Majoritatea gospodăriilor colective au neglijat această importantă acțiune. Așa este cazul gospodăriei colective din Fetești (președinte Staicu Constantin, ing. agronom Popa Aurel) și al celei din Buliga (președinte Niță Ion, tehnician agronom Manole Aurel) care din planul de 2200 și respectiv 1530 tone nu au realizat nimic pînă la data sus arătată. Alte gospodării ca cele din Giurgeni, Țăndărei, Vlădeni, Gura Ialomiței, Vlașca, Perișoru etc. au transportat cantități foarte mici de gunoi.

Este necesar ca organele tehnice din gospodăriile colective și consiliile de conducere ale acestora să ia măsuri, pentru ca în zilele cînd timpul permite să fie transportate la cîmp cantități cît mai mari de îngrășăminte naturale. In această acțiune trebuie să fie antrenate îndeosebi organizațiile de tineret care pot aduce o mare contribuție în îndeplinirea planului de fertilizare a solului.

BANCIU CONSTANTIN
corespondent

La uzinele „Semănătoarea"

Și în acest an, muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinelor „Semănătoarea" au obținut succese importante, trimițînd oamenilor muncii de pe ogoare un mare număr de mașini agricole necesare recoltării cerealelor. Printre fruntașii uzinei se numără și tovarășii Andrei Dumitru, șeful unei brigăzi complexe și lăcătușul Ristache Ștefan, pe care fotograful nostru i-a surprins în momentul verificării unor piese. Această brigadă a realizat pînă acum economii peste plan în valoare de 22.000 lei.

NOI OGOARE UNITE

Gospodăria colectivă „Partizanul" din Bășești-Murgeni, regiunea Iași, a obținut, ca urmare a lucrării pămîntului în comun, cu mijloace mecanizate și după cele mai avansate metode agrotehnice, cu 500 kg grîu la ha, cu 600 kg porumb, cu 500 kg floarea-soarelui la ha mai mult decît întovărășirea din comună. Obținînd producții mari și însemnate venituri bănești gospodăria a putut repartiza la ziua-muncă cîte 13,5 kg cereale, 0,500 kg ceapă, 0,300 kg fasole și alte produse precum și 7 lei în bani.

Față de aceste rezultate întovărășiții din comună n-au rămas indiferenți. Comparînd veniturile lor cu cele ale membrilor gospodăriei, 30 de familii de țărani întovărășiți au intrat în rîndurile colectiviștilor din comună.

*

Convingîndu-se de avantajele muncii în întovărășirea agricolă față de gospodăria individuală 55 de familii de țărani muncitori din satul Sărătura au format, de curînd, o nouă întovărășire agricolă. Acesta este al 43-lea sat complet cooperativizat din raionul Satu Mare.

*

Succesele dobîndite de întovărășirea zootehnică din Zărnești, raionul Codlea au avut o binefăcătoare influență și asupra țăranilor muncitori din orașul Codlea. Astfel, de curînd 778 de familii au inaugurat întovărășirea agrozootehnică „Dr. Petru Groza". Noua întovășire posedă 1.195 de ha și 153 de oi.

Noi membri în gospodăria colectivă

Printre cele 14 gospodării agricole colective existente în raionul Ineu, regiunea Oradea, se numără și gospodăria agricolă colectivă „11 Iunie" din comuna Apateu. Infiinţată în anul 1950 cu un număr mic de familii și cu un fond de bază de abia de 108.000 lei, această gospodărie colectivă s-a dezvoltat an de an. Astăzi ea numără 314 familii și are o suprafață de 859 hectare. Fondul de bază la 100 de hectare este de 76.000 lei. Gospodăria are în prezent 596 oi, 231 porci, din care 50 scroafe, 92 taurine, din care 31 vaci cu lapte, 20 stupi, o pescărie și numeroase construcții. **Acest lucru a făcut ca numai în cursul acestui an în gospodărie să se înscrie peste 65 familii care au adus 140 de ha.**

FLORICA BUNICA
corespondentă

INTR-UN SAT DIN RAIONUL ROȘIORI DE VEDE

A. G. VAIDA

La Goala din raionul Roșiori am ajuns o dată cu căderea zăpezii. Ningea cu fulgi mari. Cu toate acestea, în clădirea școlii se adunaseră nenumărați colectiviști și invitați, iar de pe uliță veneau mereu alții. Curînd sala deveni neîncăpătoare. Era și firesc. Avea loc împărțirea produselor gospodăriei agricole colective „Zorile Socialismului".

Gospodăria colectivă din Goala nu e prea vîrstnică. In februarie 1960 va împlini de abia un an. Pornise la treabă gospodăria golașă, după cum e și numele satului. Nici tu sediu, nici tu grajd pentru vite, nici tu magazie unde să-ți adăpostești bunurile obștești. Oamenii însă au fost inimoși, harnici și s-au pus pe muncă. N-au împlinit anul că au început să culeagă roade ale hărniciei lor. Asta a făcut ca în ultimul timp pe lîngă cele 69 de familii colectiviste să se alăture încă alte peste treizeci de familii. Cu alte vorbe, a cincea parte din sat e deacum în gospodăria colectivă. Iar convingerea tuturora este că pînă la muncile de primăvară vor rămîne prea puține familii în afara gospodăriei agricole colective.

Rezultatele obținute în cele zece luni de existență sînt pilde categorice, chiar și pentru cei mai șovăielnici gospodari din comună. Golașa colectivă a început să se împlinească, să se rotunjeze. S-au construit în acest răstimp un grajd de vite cu o capacitate de 65 de capete, apoi un saivan pentru 700 de oi, s-a pus la punct o magazie încăpătoare și din materialele de construcție în valoare de aproape 90.000 de lei cumpărate în anul în curs au mai rămas o bună parte pentru lucrările de anul viitor.

Tot în aceeași perioadă de timp a fost creat și dezvoltat și sectorul zootehnic. Gospodăria a cumpărat 201 oi, 11 vaci și 11 scrofițe. Din valorificarea mieilor, a lînei și a laptelui gospodăria a realizat suma de 19.594 lei.

Cu toate cheltuielile inerente începutului oricărei gospodării colective, gospodăria colectivă „Zorile Socialismului" a împărțit venituri mari membrilor săi. In bani și produse au revenit peste 35 lei la fiecare zi-muncă. Astfel, colectivistul Ion Iordan și familia lui, total trei membrii, efectuînd 525 zile-muncă primește 5.775 de lei, 2.040 kg grîu, 1.575 kg porumb, 150 kg cartofi, 150 kg ceapă, 150 kg diferite zarzavaturi etc. Asemenea venituri au primit toți colectiviștii care au muncit cu nădejde și tragere de inimă.

La discuțiile care au urmat în adunare, colectiviștii au încercat să compare veniturile lor cu veniturile unor consăteni necolectiviști care erau de față. Au ieșit la iveală fapte pilduitoare.

Adunarea a avut și momente vesele. Să amintim de unul. Povestea un colectivist, Nicula Dumitru, cît de greu i-a fost lui la început cînd a intrat în gospodărie. Nu avea încredere că vor ajunge la vreun rezultat. Pe deasupra îl mai cicălea și nevasta-sa: „Măi omule, măi, îi zicea ea, la împărțitul produselor tu ai să mergi cu căciula și eu cu poala; cred că o să ne ajungă ca să le ducem". Nicula Dumitru și nevasta lui au făcut vreo 350 de zile-muncă. In timp ce-și făcea socoteala în hazul tuturora se întoarse spre nevasta lui și-i zise: „Vezi, măi femeie, nu ne ajunge nici căciula mea și nici poala ta, numai pentru bani dacă ne dă de ăia de cîte un leu. Dar ce să mai spunem de produse. Poate om răzbi cu carul".

Nu-i de mirare că adunarea s-a transformat într-o sărbătoare a colectiviștilor, în care fiecare își exprima dragostea și recunoștința față de partid și de guvern, mulțumindu-le din suflet pentru îndrumarea și ajutorul dat ca s-o apuce pe drumul socialismului, al bunăstării și luminii. Erau momente emoționante cînd Nicula Dumitru, om de 60 de ani, cu părul cărunt, a povestit din trecutul vieții sale amare și cît este azi de fericit cînd duce acasă produse cum n-a mai dus niciodată. Sentimente de prețuire la adresa gospodăriei colective au exprimat și sătenii Popescu Constantin, Iordan Ștefan, Sîrbu Ion și mulți alții.

Tocmai spre seară a luat sfîrșit adunarea. Acolo la Goala, sat care și-a pierdut rațiunea de a purta un astfel de nume care-i amintește numai de trecut, peste o sută de familii de colectiviști au făurit un imn de slavă și recunoștință partidului și înțeleptei sale conduceri.

Cînd am părăsit localul școlii pentru a ne întoarce spre Roșiorii de Vede totul în jurul nostru era acoperit de zăpadă. Președintele gospodăriei colective „Zorile Socialismului", tovarășul Vasile Tănase, om în vîrstă, cu tîmplele sure, izbucni plin de bucurie: „Asta-i aur pentru noi". In aceeași clipă se apropie de noi un sătean și nevasta lui. Se adresă tovarășului Tănase: „Tovarășe președinte, te rog fii bun, ia și cererea mea de înscriere în colectivă. Am ținut-o tot timpul adunării la mine, nu mă înduram s-o dau. Dar acum, după cele auzite și văzute, parcă mă arde. Am vorbit și cu nevasta-mea și ne-am hotărît".

Era prima cerere după adunarea de împărțirea produselor gospodăriei colective..

Satul Goala din Roșiori, își schimbă înfățișarea. I-o schimbă belșugul

Din experiența mea de lector

In rîndurile de mai jos, voi arăta pe scurt modul cum am organizat şi am condus cursurile agrozootehnice la gospodăria colectivă din Şieu-Măgheruş, raionul Bistriţa, regiunea Cluj.

Indată ce am primit sarcina de a ţine aceste cursuri agrozootehnice am luat legătura atît cu tovarăşul preşedinte al gospodăriei colective, cît şi cu secretarul organizaţiei de partid a gospodăriei. Tematica lecţiilor am stabilit-o după specificul şi planul de producţie al gospodăriei, cu consiliul de conducere şi în prima lecţie am luat şi părerea celor 22 cursanţi înscrişi, spre a vedea preferinţele şi nivelul de înţelegere al acestora. S-a hotărît să se dea o mai mare extindere lecţiilor privind întreţinerea livezilor de pomi şi viţei de vie.

Ca să am o bună cunoaştere a situaţiei din gospodăria colectivă şi din întreaga comună sub aspectul agricol şi zootehnic, am vizitat principalele părţi din hotarul satului Şieu-Măgheruş şi am adunat informaţii vrednice de reţinut ca: producţiile obţinute, şeptelul de animale, starea livezilor şi a altor culturi, sursele de venituri ale ţăranilor muncitori etc. Această documentare mi-a folosit în ţinerea lecţiilor, pentru exemplificarea concretă.

Am întocmit tabelul şi carnetul cursanţilor, necesar urmăririi frecvenţei (participării) la lecţii. Am fixat apoi ziua şi orele pentru desfăşurarea cursurilor, de comun acord cu toţi cursanţii şi cu directorul căminului cultural.

Mi-am întocmit un plan calendaristic pe două luni — respectiv pentru 12 lecţii. După părerea mea nu este bine să se facă acest plan pe o perioadă mai lungă, deoarece trebuie să se dea putinţa lectorului să facă unele schimbări în tematica lecţiilor după împrejurări (mersul timpului, situaţii locale etc).

Cu sprijinul organelor locale, activitatea cercului agrozootehnic s-a desfăşurat într-una din sălile de curs ale şcolii elementare şi am avut la dispoziţie încălzit, iluminat, curăţenie, tablă de scris şi cretă.

O importantă preocupare în organizarea şi buna desfăşurare a cursurilor agrozootehnice de masă o constituie mobilizarea — prezenţa celor înscrişi la această formă de învăţămînt. Pot afirma că aceasta este cea mai mare greutate în munca lectorilor. Lipsa auditorului, a cursanţilor, descurajează nu numai pe lector, dar şi pe acei cursanţi care se văd prea puţini prezenţi. Din experienţa căpătată în cei 4—5 ani de cînd conduc astfel de cursuri am desprins următoarea învăţătură: pentru asigurarea participării în număr mare a cursanţilor trebuie să se facă lecţii interesante, vii, plăcute, deci atractive; să se asigure condiţii materiale bune pentru desfăşurarea lecţiilor (local, căldură, lumină), unelte şi materiale la lecţiile practice; să existe sprijinul activ şi unitar în recrutarea şi mobilizarea cursanţilor.

In sfîrşit, foarte important este ca însuşi lectorul să pună interes şi însufleţire în mobilizarea cursanţilor, luînd activ contact, cu preşedintele gospodăriei, secretarii organizaţiilor de bază de partid şi U.T.M., preşedintele sfatului popular pentru a obţine sprijinul corespunzător al acestora.

In orice caz, lectorul trebuie să ştie să se facă apreciat şi simpatizat de auditorii săi, prin cunoştinţele sale şi prin comportarea sa.

Metodica predării constituie a doua etapă în buna desfăşurare a lecţiilor agrozootehnice, de cea mai mare răspundere pentru lector. După părerea mea lectorul trebuie să aibă un ridicat nivel ideologic şi politic, o temeinică pregătire profesională, să se pregătească cu seriozitate pentru fiecare lecţie pe care o predă; şi mai trebuie să aibă acea pasiune pentru munca de lector, pentru oamenii muncii cărora se adresează.

Lecţiile agrozootehnice pe care le-am organizat şi condus la gospodăria colectivă Sieu-Măgheruş au avut două forme şi anume: teoretice şi practice, legate de producţia din acea gospodărie. Pentru fiecare din lecţiile teoretice am avut un plan şi un conspect, dinainte întocmite şi pregătite, pe baza tematicii şi a planului calendaristic stabilit.

M-am străduit întotdeauna ca expunerea să fie clară, lipsită de monotonie în vorbire şi ferindu-mă de cuvinte neînţelese de cursanţi, ori de „terminologie" şi noţiuni greoaie, în stil „academic". Nu am coborît însă nivelul lecţiilor la cunoştinţe elementare şi sumare. Am lămurit cît s-a putut mai bine denumirile şi noţiunile ştiinţifice şi tehnice ca: „sol", „asolament", „organizarea teritoriului", „drenat", „irigat", „hardpan" şi altele.

Am folosit materialul documentar, intuitiv, ca: spice, rădăcini de plante, planşe, unelte, seminţe. Dar aceasta nu am făcut-o în suficientă măsură. Nu am putut folosi un microscop, mulaje de animale, machete etc.

La unele lecţii am folosit metoda conversaţiei cu cursanţii, fără însă a pierde disciplina şi ordinea. Această metodă aplicată, de exemplu, la lecţia de „întreţinerea culturilor" dă putinţa să se descopere lipsuri în producţie, să se combată unele păreri greşite în practica agrotehnicii înapoiate (muşuroitul porumbului, două praşile, un plivit la cereale şi altele). In acelaşi timp lecţia devine mai puţin rigidă, mai puţin formală, deci mai plăcută şi uşor de reţinut.

Controlul şi aprecierea cunoştinţelor cursanţilor s-a făcut prin întrebări puse întregului colectiv de participanţi, cu răspunsuri individuale încurajate, dar corectînd şi arătînd greşelile cînd a fost cazul. Nu am pus note ca la elevi, dar am spus în ce măsură răspunsul a fost bun ori rău.

De un real folos am găsit recomandarea lecturii unor broşuri sau cărţi aflate la biblioteca căminului cultural, al căror cuprins era în legătură cu lecţia predată. Inţelegîndu-şi rostul, bibliotecara a participat ea însăşi la lecţii spre a şti ce cărţi să recomande cursanţilor.

Lecţiile practice, legate de producţie, deşi foarte importante s-au ţinut mai puţine la cercul agrozootehnic din Sieu-Măgheruş. In afară de lecţiile privind tăierile şi curăţirea pomilor roditori şi de pregătirea răsadniţelor calde, altele nu s-au făcut. Această lipsă se datoreşte şi unor cauze obiective în mare măsură: timp nefavorabil, neexecutarea acelor lucrări în gospodărie şi altele.

Lecţiile practice nu numai că sînt uşor de reţinut de către cursanţi, dar prin rezultatele lor bune duc la sporuri însemnate de recolte în gospodării, ceea ce măreşte şi interesul ţăranilor colectivişti şi întovărăşiţi pentru cursurile agrozootehnice.

Un mijloc preţios pentru fixarea cunoştinţelor primite de cursanţi la cercul agrozootehnic, îl constituie şi vizitele cu aceştia la alte gospodării agricole colective şi de stat, la expoziţii agricole, ceea ce s-a şi făcut.

In tematica cursurilor agrozootehnice de la gospodăria agricolă colectivă Şieu-Măgheruş s-au cuprins lecţii privind: formarea solului şi cunoaşterea tipurilor de sol; organizarea teritoriului; cunoaşterea plantelor; cultura plantelor aflate în gospodărie; întreţinerea culturilor; îngrijirea livezilor; îngrijirea animalelor; îmbunătăţirea solului; combaterea eroziunilor şi degradării solului şi altele.

In afară de predarea lecţiilor agrozootehnice, am colaborat la întocmirea planului de producţie a gospodăriei agricole colective şi la redactarea dării de seamă anuale, participînd la adunările generale şi în măsura timpului liber, am dat unele îndrumări tehnice şi consultaţii de specialitate.

PODANI CONSTANTIN
profesor agronom la şcoala profesională horticolă I.C.H.V. Bistriţa, regiunea Cluj

Intensă activitate cultural-educativă

Rezultatele frumoase obţinute de colectiviştii din Comana, regiunea Constanţa, atît în ce priveşte producţiile vegetale şi animale cît şi în dezvoltarea şi consolidarea gospodăriei lor sînt cunoscute de ţăranii muncitori din întreaga ţară. Nici în privinţa activităţii cultural-educative colectiviştii din Comana nu se lasă mai prejos. Gospodăria are un club bine amenajat, bibliotecă, echipă artistică etc. Priviţi în fotografie un aspect de la clubul gospodăriei.

UN NOU CAMIN CULTURAL

In comuna Coşna din raionul Vatra Dornei s-a inaugurat zilele acestea un nou cămin cultural construit prin munca voluntară şi contribuţia cetăţenilor. Noul cămin cultural are o sală de festivităţi cu 300 de locuri, bibliotecă, sală de lectură etc. Acesta este cel de al 36-lea cămin cultural dat în folosinţă în 1959 în regiunea Suceava.

Organizatorul de grupă sindicală se preocupă de aplicarea metodelor noi

Cu cîteva luni în urmă, la gospodăria agricolă de stat „Costache Burcă" din regiunea Constanţa s-a vorbit în mai multe rînduri despre metoda hrănirii viţeilor la vacile „doică" — metodă care se aplică de mai multă vreme în sovhozurile din Uniunea Sovietică. Consiliul gospodăriei şi comitetul de întreprindere au organizat într-una din zile o consfătuire de producţie lărgită la care au participat toţi muncitorii din sectorul taurin. Inginerul şef al gospodăriei a vorbit pe larg despre rolul vacilor „doici", demonstrînd avantajele însemnate pe care le poate avea gospodăria dacă s-ar trece la aplicarea noii metode. Mulţi dintre îngrijitori şi brigadieri au privit atunci cu neîncredere cele spuse. Cine a mai văzut ca la o vacă să sugă 4 viţei? Ceva mai mult, îngrijitoarele Stroie Maria şi Signeanu Ana au socotit consfătuirea o pierdere de timp. Nici chiar inginerul zootehnist Govor Vasile, n-a crezut în această metodă şi deci nu s-a străduit s-o experimenteze.

Dar iată că într-o şedinţă de grupă sindicală, inginerul zootehnist a fost aspru criticat de cîţiva muncitori pentru lipsa lui de încredere în noua metodă, pentru comoditate şi lipsă de interes faţă de ceea ce e nou. Candidata de partid Ivan Elena, care-i brigadierul lotului de vaci şi organizator al grupei sindicale, şi-a luat sarcina de a trece la aplicarea metodei de alăptare a mai multor viţei la o vacă. După şedinţă, Ivan Elena a stat de vorbă cu inginerul stagiar Burcea Laurenţiu în legătură cu aplicarea noii metode. A doua zi s-a trecut la înlocuirea metodei de alăptare a viţeilor la găleată cu alăptarea la vacile „doici". Din vacile care erau gata de fătare, tînăra brigadieră a depistat vacile potrivite de a deveni „doici". Mai întîi au fost alese două vaci, care anul trecut au dat în 300 de zile 2.800 de litri de lapte. După fătare, vacile au fost izolate în boxe separate, împreună cu viţeii lor, pentru ca aceştia să sugă colostrul. După 4 zile, la aceste vaci au mai fost aduşi cîte 2 viţei de vîrstă apropiată care consumaseră colostrul de la mamele lor. N-a trecut mult şi viţeii s-au acomodat, iar vacile au devenit bune „doici". Apoi, după alte două zile, cei trei viţei au fost duşi într-o boxă separată unde li s-a amenajat un jgheab pentru concentrate şi un grătar pentru fîn. Alăptarea viţeilor la vacile „doici" a fost făcută de patru ori pe zi la ore fixe. După o perioadă de zece zile de la aplicarea acestei metode s-a făcut controlul producţiei de lapte la vacile „doici" şi s-a constatat că ambele vaci au dat un spor însemnat de producţie de lapte. Ca urmare a creşterii producţiei de lapte, la una din vacile „doici" s-a mai dat la supt încă un viţel.

După două luni de la aplicarea metodei de hrănire a viţeilor la vacile „doici" cei mai neîncrezători în aplicarea noii metode au devenit cei mai buni susţinători ai ei. Astfel, tovarăşele Maria Stroie şi Ana Signeanu aplică şi ele metoda susţinută de organizatorul lor de grupă sindicală.

Ca urmare a aplicării acestei metode, s-a realizat un spor mediu de creştere în greutate de 881 g pe zi de viţel, în timp ce cei alăptaţi la găleată n-au trecut niciodată de 675 g. spor mediu. In plus viţeii hrăniţi la vaci „doici" au fost mult mai sănătoşi decît cei hrăniţi la găleată. Prin aplicarea noii metode s-a obţinut şi o reducere a preţului de cost la kilogramul spor de creştere în greutate vie. S-a redus totodată şi preţul de cost al laptelui muls.

Noua metodă de hrănire a viţeilor la vacile „doici" demonstrează încă o dată rezervele şi posibilităţile care există în fiecare gospodărie pentru creşterea producţiei şi productivităţii muncii, pentru reducerea continuă a preţului de cost.

P. ZBIRLEA

Pe urmele materialelor publicate

Cine are dreptate?

In ziarul nostru Nr. 565 din 25 septembrie a.c. a apărut foiletonul intitulat: „Cu mîţa-n sac". In foileton se arăta cum cantaragiul Gheorghe Mitrea, de la baza de recepţie Drăgăneşti—Vlaşca, regiunea Bucureşti, a încercat să fure din grîul uium predat la bază de către moara din localitate. Prins asupra faptului, cantaragiul a oferit mită. După descoperirea acestui fapt şi după demascarea hoţului în coloanele ziarului nostru, redacţia a trimis articolul respectiv Centrului regional pentru recepţionarea produselor agricole Bucureşti şi Comitetului executiv al sfatului popular al raionului Drăgăneşti Vlaşca, pentru a se lua măsurile ce se cuvin împotriva cantaragiului Gheorghe Mitrea. După mai bine de o lună de zile de la apariţia articolului, C.R.R.-ul regiunii Bucureşti ne arată în adresa nr. 30.052 din 29 octombrie 1959 semnată de tov. Bîrsan şi ing. E. Şevtov că, în urma cercetărilor întreprinse la baza de recepţie amintită, lucrurile n-ar sta tocmai aşa cum s-a scris în ziar şi că Gheorghe Mitrea ar fi... chipurile, nevinovat. Ziarul nostru a luat din nou legătură cu C.R.R.-ul, dar, şi de această dată, prin prezentarea mai multor referate şi declaraţii, cantaragiul Mitrea era scos „basma curată" ca un om cinstit care îşi vede conştiincios de treabă.

Zilele trecute, la redacţia noastră a sosit un al doilea răspuns în legătură cu faptele cantaragiului Gheorghe Mitrea. Este vorba de răspunsul trimis de sfatul popular al raionului Drăgăneşti—Vlaşca. Redăm mai jos răspunsul primit: „...în legătură cu articolul intitulat „Cu mîţa-n sac" publicat în ziarul dv. din 25 septembrie 1959, vă facem cunoscut că, în urma verificărilor făcute, cele sezisate s-au dovedit a fi juste şi în consecinţă am făcut cunoscut conducerii C.R.R.-ului să ia măsuri administrative de sancţionare a cantaragiului Gheorghe Mitrea de la baza de recepţie Drăgăneşti—Vlaşca..."

Răspunsul acesta oglindeşte seriozitatea cercetărilor întreprinse de către organele sfatului popular raional. El „răstoarnă" cele susţinute printr-un maldăr de hîrtii de C.R.R. Bucureşti, hîrtii care îl scot pe Gheorghe Mitra „basma curată". Cu acest prilej punem C.R.R.-ului Bucureşti următoarea întrebare: Cine are dreptate? Şi cum noi ştim de acum cine are dreptate întrebăm C.R.R.-ul: Ce intenţionează să întreprindă pentru ca hoţia cantaragiului să nu rămînă nepedepsită?

Un număr sporit de cursanţi

De curînd în gospodăriile colective din ţară au început să-şi desfăşoare activitatea cercurile agrozootehnice de masă la care, faţă de anii trecuţi, participă un număr sporit de colectivişti. Multe gospodării s-au pregătit temeinic pentru aceste cursuri. La gospodăria colectivă din Băieni, raionul Hîrşova, de pildă, inginerul zootehnist Gheorghe Pintiliciuc — preşedintele gospodăriei şi lector al cursului zootehnic — şi inginerul agronom Dan Neguţ — lectorul cercului agrotehnic — au luat din timp măsurile necesare pentru renovarea şi reutilarea casei-laborator, unde se ţin cursurile, şi pentru procurarea materialelor didactice necesare unei însuşiri temeinice a lecţiilor de către cei 122 de cursanţi, care, la 23 noiembrie au început lecţiile în bune condiţii.

Şi la gospodăriile colective din Crucea, Stupini şi Gălbiori — raionul Hîrşova — cursurile agrozootehnice au început, cuprinzînd cu 50 la sută mai mulţi cursanţi faţă de 1958.

La colectivele din Basarabi şi Satul Nou, raionul Medgidia, numărul cursanţilor a crescut cu 45 la sută faţă de anul trecut.

Cercurile agrotehnice şi zootehnice din comuna 23 August, raionul Negru Vodă, şi-au început anul acesta activitatea cu peste 80 de cursanţi, dintre care o parte au urmat cursurile şi anul trecut.

La colectiva din Limanul, raionul Negru Vodă, participă în prezent la cursurile agrozootehnice cu 50 la sută mai mulţi cursanţi, faţă de anul trecut. Datorită aplicării în practică a învăţămintelor dobîndite la cursul din iarna trecută, colectiviştii de aici au obţinut de pe cele 5 ha ale lotului demonstrativ cu 2.000 kg porumb mai mult la ha şi cu 1.000 kg. grîu mai mult la ha faţă de media acestor culturi. In acest an lotul demonstrativ al cursanţilor va cuprinde 7 ha, faţă de 5 ha cît cuprindea cel de anul trecut.

Recoltele obţinute în urma aplicării metodelor noi de muncă demonstrează cît de necesare sînt aceste cursuri pentru colectivişti. Din păcate însă nu peste tot s-a înţeles importanţa acestor cursuri. Un asemenea exemplu ni-l oferă preşedintele gospodăriei colective „Haia Lifschitz" din comuna 1 Mai, acelaşi raion. Dînsul spunea că parcă îşi aduce aminte de o şedinţă despre cursuri, că... parcă ştie că s-au înscris 42 de cursanţi... Dacă cercurile şi-au început sau nu activitatea, dacă ele funcţionează bine nu ne-a putut spune. Ori, asemenea atitudini faţă de învăţămîntul agricol de masă nu sînt menite să ajute la îmbogăţirea cunoştinţelor agrozootehnice ale colectiviştilor, necesare obţinerii unor producţii cît mai mari.

V. JURESCHI
corespondent

„Zootehnia generală"

de prof. dr. Alexandru Furtunescu

Recenzie

La aproximativ un an de la apariţia primului volum al lucrării „Zootehnia generală", a fost publicat recent, de către Editura Agrosilvică de Stat, cel de al doilea volum care completează şi întregeşte studiul acestei discipline oferind specialiştilor o sinteză a tuturor problemelor creşterii şi ameliorării animalelor.

Bazat pe o bogată documentare bibliografică, pe activitatea practică şi didactico-ştiinţifică, şi ţinînd seama de progresele înregistrate de ştiinţa zootehnică în ultimele decenii, îndeosebi de premizele create de noua orientare a geneticii şi de realizările în domeniul fiziologiei animale, autorul a dat o sistematizare lucrării după o concepţie şi un plan original. El porneşte de la faptul că înţelegerea esenţei principiilor de creştere şi ameliorare a animalelor necesită în primul rînd cunoaşterea materialului biologic cu care se lucrează, cunoaşterea animalelor domestice în ansamblul complexităţii lor morfofuncţionale şi în strînsa lor dependenţă cu mediul, cunoaşterea legilor de dezvoltare şi existenţă care au dus la formarea acestora.

Acest mod de a privi problemele are o importanţă cu atît mai mare, cu cît, după cum se cunoaşte, poate n-a existat domeniu de activitate în care ignoranţa şi empirismul să fi stăruit atît de puternic şi să lase urme aşa de grele ca în sectorul creşterii animalelor.

După ce în primul volum au fost tratate problemele generale — importanţa şi situaţia creşterii animalelor, originea şi evoluţia lumii organice, despre specie şi provenienţa speciilor, studiul însuşirilor individuale, despre rase şi formarea lor, elemente de statistică variaţiunilor — probleme care constituie baza cunoaşterii materialului zootehnic, cel de-al doilea volum, de aceleaşi proporţii, format de asemenea din şase părţi, se ocupă în ansamblu cu principiile şi metodele de producere, creştere, folosire şi ameliorare a animalelor.

Astfel, studiul factorilor de mediu, care condiţionează dezvoltarea şi existenţa organismelor este prezentat în lucrare în legătura lor dialectică, relevîndu-se importanţa acestor factori în transformarea dirijată a animalelor.

Deosebit de utilă pentru specialiştii în creşterea animalelor este partea intitulată „elemente de genetică animală", care tratează problemele eredităţii şi variabilităţii, insistîndu-se asupra aspectelor cu aplicaţie practică în creşterea animalelor.

Creşterea tineretului animal, considerată ca o etapă foarte importantă în acţiunea de ameliorare şi sporire a efectivelor, formează un alt capitol al lucrării în care specialistul găseşte cunoştinţe de bază despre fenomenele de creştere şi dezvoltare, periodizarea dezvoltării la animalele domestice, creşterea dirijată a organismelor tinere etc.

Desfăşurarea unei activităţi rodnice în creşterea animalelor presupune însă, pe lîngă cunoaşterea problemelor arătate anterior şi însuşirea temeinică a principiilor selecţiei.

Un alt capitol important cu care se încheie lucrarea îl constituie „metodele de creştere", care tratează despre creşterea în rasă curată, creşterea prin încrucişare şi creşterea pe bază de linii.

Din lectura cărţii, cititorul desprinde uşor concluzia că autorul a pus un deosebit accent pe literatura nouă, combătînd teoriile învechite, retrograde strecurate în studiul acestei discipline, lucrarea aducînd astfel un sprijin substanţial atît specialiştilor de pe teren cît şi acelora din institutele de cercetări ştiinţifice şi din învăţămîntul superior de specialitate.

Ing. C. BRANCIU

FLORILE LUMINII...

Grăniceri!... Case gheboşate sub cuşmele ţuguiate de stuf, negre de ploaie şi vreme. Din primăvară pînă-n altă primăvară, muncă şi trudă. Şi foamea le bătea în geamuri, cu degete îngheţate, vuind parcă din cerul troienit. Doar blesteme, doar crîşma, doar focul mocnit al răzbunării încleştînd pumnii de stei...

Aşa au trăit oamenii în Grăniceri în anii grei din trecut. Astăzi satul este complet cooperativizat. Ce de grădini îşi zbucnesc culorile spre cer! Şi parcuri, da parcuri dragi prieteni, ca într-un oraş. Asta-i faţa cea de toate zilele a Grănicerilor de azi.

Umblăm pe străzile trase cu linia. Ce să admirăm mai mult? Clădirea sfatului sau a căminului dominînd împrejurimile? Sau poate şcoala cea cu etaj? Desigur e o bucurie să calci prin aceste săli luminoase. Mulţi orădeni ar pizmui-o şi s-ar făli cu o asemenea şcoală.

Ajungem la cămin. Ceva ce n-au visat vreodată în somnul lor friguros căsuţele de altădată. Căminul, unde seara vin oamenii să citească şi să joace şah. Unde răsună vocile calde, melodioase ale coriştilor, sau saltă ritmic picioarele dansatorilor. Pe această scenă au răsunat de acum cuvîntul lui Caragiale, Cehov, Molière. Cele două echipe de teatru ale căminului au o bogată activitate. Da, prieteni, aşa ceva n-a visat satul sărman de odinioară.

Aici, la cămin, colectiviştii vin şi ascultă ca vrăjiţi cîntecele, urmăresc jocurile „Ardeleanca", „Mărunţelul" sau „Invîrtita". Stau şi ascultă cu atenţia încordată piesa „Primăvară în noiembrie" sau sceneta „Vreau să cînt"... Unii tresaltă, de parcă i-ar fi zmucit cineva, cînd brigada le pomeneşte numele, lăudîndu-i. Alţii, simţindu-se cu musca pe căciulă, se pitesc în spatele celor din faţă de teama să nu fie înţepaţi...

Aici la cămin i-am întîlnit şi pe aceia care pun focul inimii lor pentru ca lucrurile cele noi să crească, răspîndind florile luminii peste tot. Printre aceştia amintim de Petre Botaşu, directorul căminului cultural, animatorul vieţii culturale din sat, de soliştii vocali Stela Ardelean, Floarea Popa, Floarea Vidican, de solistul dansator Constantin Vidican sau de solistul de taragot Gheorghe Măliuţ... Sînt de bună seamă şi alţii căci grănicerenii sînt oameni vrednici, iubitori de frumos, de o viaţă mai bună, îmbelşugată.

AL. SILAGHI
corespondent

Au sosit instrumente muzicale

*

Au sosit noi instrumente muzicale la căminul cultural din comuna Drăgăneşti-Olt, regiunea Piteşti. In fotografie: cîţiva tineri din orchestra căminului cultural.

*

Pe marginea primului seminar naţional al cercurilor ştiinţifice studenţeşti

Roade ale strînsei legături dintre teorie şi practică

De curînd a avut loc la Craiova primul seminar naţional al cercurilor ştiinţifice studenţeşti din ţara noastră. Seminarul a fost organizat de Ministerul Invăţămîntului şi Culturii, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, Comitetul Central al U.T.M. şi Consiliul Uniunii Asociaţiilor Studenţeşti din Romînia. La lucrări au participat studenţi de la institutele agronomice, ca şi de la universităţile şi celelalte institute de învăţămînt superior din întreaga ţară care au discipline legate de ştiinţele agricole.

Lucrările seminarului s-au desfăşurat pe trei secţii şi anume: secţia de agrotehnică şi mecanizarea agriculturii, secţia de fitotehnie şi horticultură şi secţia de zootehnie şi medicină veterinară.

Timp de două zile în cele trei amfiteatre ale Institutului Agronomic din Craiova, studenţi şi studente au prezentat în faţa birourilor secţiilor, ca şi în faţa a sute de studenţi craioveni, un număr de peste 60 de referate ştiinţifice cuprinzînd cercetările efectuate în diferite unităţi agricole socialiste. Expunerile au fost urmate de discuţii, în cadrul cărora studenţii şi-au arătat cu competenţă părerea privind lucrările prezentate de colegii lor. De asemenea, membrii birourilor secţiilor — cadre didactice cu o înaltă calificare au făcut observaţiile necesare în legătură cu referatele prezentate de către studenţi şi au vegheat cu multă grijă la buna desfăşurare a seminarului. A existat astfel o atmosferă propice muncii de cercetare ştiinţifică. Era deosebit de plăcut să constaţi cum între profesori cu părul albit de ani şi cu o bogată experienţă ştiinţifică şi tînăra generaţie s-a statornicit o atît de rodnică colaborare şi înţelegere.

Cu prilejul seminarului a ieşit puternic în evidenţă rolul şi importanţa practicii în ansamblul procesului de învăţămînt, justeţea indicaţiilor date de partid privitoare la necesitatea legării în mod organic în cursul anilor de studiu a teoriei de practică.

Adresîndu-se studenţilor, tovarăşul profesor doctor Safta Ion, de la Institutul Agronomic Craiova, a spus: „In vremea cînd eram tînăr ca dumneavoastră, nici prin vis nu mi-ar fi trecut mie şi colegilor mei să avem asemenea condiţii bune de studiu cum aveţi astăzi. Intre aceste condiţii de muncă se numără şi cercurile ştiinţifice studenţeşti create la indicaţia partidului; ele vă oferă un minunat prilej de a vă completa pregătirea făcînd practică în producţie. Noi profesorii ne bucurăm nespus de mult văzînd rezultatele pozitive ale muncii dumneavoastră de cercetare".

Asemenea cuvinte calde le-au fost adresate studenţilor şi de alte cadre didactice din vechea generaţie, printre care profesor doctor Bucur Nicolae de la Institutul agronomic din Iaşi, profesor doctor Niculescu Alexandru de la Facultatea de medicină veterinară şi alţii care au îndrumat şi condus lucrările seminarului.

Comitetul de organizare şi conducere a seminarului al cărui preşedinte a fost tovarăşul profesor doctor Buia Alexandru, rectorul Institutului Agronomic din Craiova, a apreciat că cele mai multe dintre lucrări au izbutit să dea o rezolvare competentă unor probleme teoretice importante şi totodată să elaboreze soluţii practice valoroase, menite să ducă la sporirea producţiei agricole.

Printre lucrările premiate a fost şi cea a tovarăşului Ripiceanu Mihai, student în anul V la Institutul Agronomic din Iaşi. I se putea citi în ochi marea bucurie de a fi trecut cu succes examenul, primul de acest fel din viaţa lui, dar nu şi ultimul. Lucrarea prezentată de tov. Ripiceanu la seminar: „Influenţa îngrăşămintelor minerale la porumb administrate în condiţiile de la gospodăria agricolă de stat Drăguşeni, regiunea Suceava" a stîrnit un viu interes în rîndul participanţilor la seminar.

— Membrii cercului nostru ştiinţific studenţesc, a declarat el, îndrumaţi de tovarăşul profesor doctor Pîntea Constantin, şi-au pus ca sarcină să aducă o modestă contribuţie la rezolvarea unor probleme importante ce stau în faţa agriculturii în partea de nord a ţării. Fiecare dintre noi ne-am ales o temă. Deşi tema luată în studiu de mine e abia în al treilea an de experimentare pot totuşi să trag o seamă de concluzii pozitive cu privire la modul de folosire a îngrăşămintelor chimice în cultura porumbului pe terenul gospodăriei agricole de stat Drăguşeni.

Din rezultatul cercetărilor făcute de tovarăşul Ripiceanu rezultă că îngrăşămintele chimice dau sporuri mari de porumb la hectar. Totodată aceste îngrăşăminte influenţează în mod favorabil şi calitatea boabelor de porumb a căror valoare nutritivă creşte, ca urmare a sporirii procentului de proteine.

O altă lucrare importantă este şi aceea a studentului Boiagiu Ilie, anul VI, de la Institutul Agronomic Craiova. Este vorba de lucrarea: „Studiu asupra furajelor însilozate în diferite variante". Făcînd anul acesta practică la gospodăria agricolă colectivă Băileşti, tovarăşul Boiagiu a experimentat, cu sprijinul colectiviştilor, modul de însilozare a zece variante de furaje. După ce procesul de fermentare a furajelor însilozate a avut loc, el a executat analiza de laborator pentru fiecare furaj în parte, ajungînd la o seamă de concluzii valoroase privind modul de hrănire a diferitelor specii de animale în funcţie de compoziţia chimică a furajului respectiv. Bine a fost apreciat şi referatul „Analiza resurselor energetice şi modul lor de folosinţă la gospodăria agricolă de stat Partizanul, comuna Dragalina, regiunea Bucureşti" referat elaborat de tovarăşii A. Murgilă şi Deda Andrei, studenţi în anul V la Institutul Agronomic Bucureşti, ca şi referatul „Comportarea porumbului dublu hibrid în culturi comparative la gospodăria agricolă colectivă Topolovăţul Mare, regiunea Timişoara", alcătuit de studentul Pîrlea Marţian din anul V, de la Institutul Agronomic Timişoara.

Un grup de studenţi ai Institutului Agronomic din Cluj în frunte cu tovarăşul Cormoş Gheorghe a prezentat referatul intitulat „Influenţa îngrăşămintelor minerale şi organice asupra conţinutului în carotinoide la porumb", iar un alt grup de studenţi craioveni de la Facultatea de Mecanizarea Agriculturii, au prezentat referatul „Adaptarea combinei C-1 pentru recoltarea mazărei".

Demne de remarcat sînt şi lucrările prezentate de studenţi de la Universităţile şi Institutele de învăţămînt superior cu discipline care au contingenţă cu problemele agriculturii. Aşa, de pildă, soluţiile practice date de studenţii Călin Bucur, Gîndu Doina şi Mănescu Alexandru de la Institutul de construcţii Bucureşti în cadrul lucrării „Limitarea pierderilor de apă din canalele pentru irigat" ca şi cele date prin lucrarea „Starea fito-sanitară a grădinii de legume a gospodăriei agricole colective din comuna Apahida, regiunea Cluj", lucrare a studenţilor N. Coman şi Grabovetski Livia, de la Universitatea „Babeş-Bolyai" Cluj, au fost bine apreciate, ele avînd o largă şi valoroasă aplicaţie practică.

Intr-un cuvînt, se poate spune că seminarul naţional al cercurilor ştiinţifice studenţeşti de la Craiova a avut o mare importanţă atît pentru studenţi cît şi pentru cadrele didactice. Bogatul schimb de experienţă oferit de acest seminar, cît şi posibilitatea de a fi generalizate o serie de metode de cercetare ştiinţifică şi practică, vor contribui în viitor la o şi mai bună desfăşurare a procesului de învăţămînt superior agricol, la o ancorare şi mai temeinică a acestui învăţămînt în problemele majore ale transformării socialiste a agriculturii şi sporirii continue a producţiei agricole.

G. SACADAT

In preajma întocmirii dărilor de seamă

UN RODNIC BILANȚ

Gospodăria agricolă colectivă din Sintana, regiunea Oradea, se numără printre gospodăriile colective fruntașe din regiune și chiar din țară. In anii de la întemeiere, gospodăria s-a dezvoltat multilateral, și-a creat și lărgit numeroase ramuri de producție, aducătoare de venituri însemnate; a sporit mult în acest răstimp rodnicia ogoarelor.

Un factor de seamă în dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective îl constituie faptul că în fiecare an colectiviștii se ocupă cu toată seriozitatea de întocmirea dărilor de seamă și de stabilirea planului de producție și a bugetului de venituri și cheltuieli pe noul an. In această acțiune, consiliul de conducere al gospodăriei a antrenat în afară de brigadieri și o parte din șefii de echipă și colectiviștii fruntași. In ședințele de lucru, colectivul acesta dezbate pe larg toate problemele legate de ridicarea producției agricole-vegetale și animale — și de dezvoltare multilaterală a gospodăriei, stabilind cele mai bune propuneri care se trec în planul de producție. E o metodă pe care gospodăria o aplică de mulți ani, izbutind în acest fel să-și desfășoare activitatea pe baza unor planuri cît mai bine întocmite.

Acum cînd ne aflăm în preajma întocmirii dărilor de seamă și a planurilor de producție în gospodăriile colective e interesant să ne oprim mai amănunțit asupra experienței pe care colectiviștii din Sintana au cîștigat-o la întocmirea planului gospodăriei lor pe anul 1959. Inainte de a trece la întocmirea acestui plan, consiliul de conducere al gospodăriei, brigadierii, șefii de echipă și colectiviștii fruntași, au analizat temeinic activitatea gospodăriei pe 1958, oprindu-se mai mult asupra lipsurilor ce au existat în anumite sectoare de activitate. La întocmirea planului de producție și a bugetului de venituri și cheltuieli pe 1959, au fost analizate îndelung toate posibilitățile existente pentru continua prosperitate a gospodăriei. S-a discutat mult, de exemplu, despre stabilirea recoltelor medii ce urmau a fi trecute în planul de producție și a suprafețelor destinate fiecărei culturi. Aceeași atenție s-a acordat și sporirii numărului de animale și ridicării producției animaliere, precum și problemei construcțiilor.

In 1958, gospodăria a realizat cîte 1.608 kg grîu la ha, 2723 kg porumb boabe la ha., 1.671 kg floarea-soarelui la ha și 15.144 kg sfeclă de zahăr la ha. Bazîndu-se pe o bună pregătire a terenului, pe folosirea unor mai mari cantități de îngrășăminte naturale și chimice, pe întrebuințarea de semințe de soi mai productive etc., colectiviștii și-au propus în plan ca în 1959 să obțină producții medii cu mult mai mari decît au obținut în 1958. La grîu, de pildă, s-a prevăzut obținerea a 1750 kg la ha, la porumb 3.000 kg. boabe, la floarea-soarelui 1950 kg, iar la sfecla de zahăr 30.000 kg la hectar.

In ce privește sectorul zootehnic care, în 1958 a adus gospodăriei venituri de 934.730 lei, colectiviștii și-au propus ca în 1959 să sporească numărul vacilor de la 79 la 100 capete, cel al scroafelor de la 65 la 100, iar al porcilor puși la îngrășat la 600 capete.

Aceste lucruri, o dată hotărîte, s-a trecut la întocmirea bugetului de venituri și cheltuieli. Pentru a realiza venituri bănești cît mai mari, pe lîngă contractarea întregii producții de plante tehnice și industriale, colectiviștii au trecut în plan și contractarea unor mari cantități de grîu și porumb (peste 45 de vagoane), a 100.000 litri lapte, 110.000 kg carne și 3.000 kg lînă și alte produse. Astfel, venitul total bănesc al gospodăriei a fost fixat la peste 6.700.000 lei.

Cifrele înscrise în plan au prins viață. Colectiviștii au lucrat cu dragoste și spor. Lucrările cîmpului le-au făcut la timp și de bună calitate, au îngrijit animalele și le-au hrănit bine, au ridicat construcțiile planificate (2 grajduri în capacitate totală de 300 capete vite mari, o îngrășătorie pentru 500 de porci, 2 saivane a cîte 500 de capete și altele) au mărit numărul de animale. Cu un cuvînt, prevederile planului au fost împlinite și respectînd întocmai recomandările agrozootehnice avansate, producțiile agricole — vegetale și animale — planificate au fost nu numai realizate, dar și depășite. La grîu, bunăoară, ei au obținut o recoltă medie de 2.321 kg la ha de pe o suprafață de 1034 ha, la orz de toamnă 3700 kg de pe 130 ha, iar la porumb 6.100 kg știuleți la ha de pe 609 ha. Nici la plantele tehnice și industriale nu s-au lăsat mai prejos. La sfecla de zahăr, de exemplu, de pe cele 300 de ha (în 1958 au cultivat 120 de ha), au scos peste 31.000 kg la ha, iar la floarea-soarelui 2.218 kg la ha de pe 55 de ha (în anul trecut au cultivat numai 6 ha).

Remarcabile succese au obținut ei și în sectorul zootehnic, atît în ce privește mărirea numărului de animale cît și în sporirea producțiilor pe cap de animal. Numărul vacilor de lapte a ajuns în prezent la 128 capete, față de 100 planificate. Cel al scroafelor a sporit la 101 capete, iar pînă la sfîrșitul anului vor mai intra în rîndul scroafelor matcă încă 22 de capete dintre scrofițele oprite în acest scop. Au fost puși la îngrășat 887 porci, din care au fost predați deja 537 capete. Pînă la finele anului, gospodăria va mai preda încă 250 capete, iar restul îl va valorifica în primele luni ale anului viitor. A crescut de asemenea și numărul oilor și cel al păsărilor.

Desigur, colectiviștii nu s-au mărginit numai la mărirea șeptelului, ci au luptat și pentru sporirea producției pe cap de animal. La lapte de vacă, ei au obținut pînă la 1 decembrie a.c. cîte 2857 litri lapte pe cap de vacă mulsă și 2435 litri pe cap de vacă furajată. Pînă la sfîrșitul anului vor mai realiza încă 250 litri pe cap de vacă furajată. De asemenea, la îngrășătoria de porci s-a realizat un kg spor în greutate numai cu 3,9—4,1 U.N.

Depășirea producțiilor planificate a dat posibilitate gospodăriei să vîndă statului însemnate cantități de cereale și alte produse peste cele contractate. Numai grîu au dat 41 de vagoane și 24 vagoane de porumb, adică cîte 400 kg de fiecare hectar cultivat. In felul acesta, venitul bănesc al gospodăriei din Sintana a ajuns să fie mai mare decît cel planificat: peste 8.000.000 lei.

Pe baza unor asemenea rezultate a sporit și valoarea zilei-muncă. Astfel, față de 8,7 kg cereale planificate, s-au dat 11 kg și 16 lei la fiecare zi-muncă.

Acum colectiviștii din Sintana se pregătesc pentru a întocmi darea de seamă pe 1959 și planul de producție pe 1960. Insuflețiți de marile succese din acest an, colectiviștii din Sintana și-au pus în gînd ca în anul ce vine să lupte pentru a dobîndi producții agricole — vegetale și animale — și mai mari, să dezvolte cît mai mult sectorul zootehnic și bineînțeles să sporească suprafețele cultivate cu plante tehnice și industriale. De pildă, ei sînt hotărîți să înscrie în planul pe 1960 producții medii mai mari ca în acest an: cu 250 kg. la grîu, cu 300 kg. la porumb, cu 2.000 kg la sfecla de zahăr, iar la lapte cu 300 litri pe cap de vacă furajată. Numărul vacilor de lapte va fi mărit cu încă 40 de capete, cel al scroafelor fătătoare cu 20 de capete, al oilor cu 500 de capete, al gîștelor cu 600 de capete.

După cum se vede, colectiviștii din Sintana țintesc totdeauna spre realizări mari. Cifrele ce le vor trece în planul de producție pe anul 1960 îi vor mobiliza spre înfăptuiri și mai însemnate pe calea progresului și belșugului.

V. CAZACU

Vor mări de zece ori suprafața cultivată cu porumb irigat

Gospodăriile agricole colective din regiunea Constanța au irigat în acest an o suprafață de circa 1200 ha de porumb, de pe care au obținut producții de 3—4 ori mai mari decît de pe suprafețele neirigate. Bunăoară, de pe un lot de 5 hectare, arat adînc din toamnă, prășit și udat de 4 ori, colectiviștii din Canlia au obținut 7920 kg porumb boabe în medie la hectar. De asemenea, de pe un lot irigat de 20 ha, colectiviștii din Hîrșova au realizat 7000 kg porumb boabe în medie la hectar. De pe 135 ha, colectiviștii din Beștepe au recoltat în medie 6000 kg la hectar, iar de pe 80 ha colectiviștii din Cegani au obținut 5500 kg porumb boabe la hectar.

In 1960, gospodăriile agricole colective din regiunea Constanța, folosind experiența căpătată, și-au propus să cultive porumb irigat pe o suprafață de cel puțin 10 ori mai mare ca anul acesta

In laboratorul gospodăriei colective din Știubei

Ne aflăm în laboratorul gospodăriei agricole colective din Știubei, raionul Rîmnicu Sărat. Inginerul agronom Lixandru Victor examinează împreună cu președintele gospodăriei, tov. Crăciun Nicolae, și cu colectivistul Ștefan Mihalcea, una din sfeclele recoltate de pe terenul irigat, de pe care s-au obținut 40.000 kg sfeclă de zahăr la hectar. Colectiviștii au posibilități ca în anul ce vine să obțină producții și mai mari de sfeclă de zahăr la hectar.

Foto: M. IVANCIU

In G. A. S.-urile regiunii București

Generalizării inovațiilor — atenția cuvenită

De doi ani în unele gospodării agricole de stat din regiunea București se folosesc la semănatul porumbului mașinile „Victoria".

Bune mașini, nimic de zis.

Insă dacă în loc de a se transporta la locul de lucru, cu ajutorul unor remorci, ar fi deplasate prin tractare pe propriile roți, ar fi și mai bine. Ne putem da seama cît timp s-ar reduce și cîtă forță omenească s-ar economisi dacă încărcarea și apoi descărcarea acestora nu ar mai avea loc. Pentru fiecare transport se pierd cel puțin 5 ore.

Pe de altă parte agregatul tractor-semănătoarea „Victoria" folosește un spațiu mare la întoarcerile de la capetele parcelei de semănat. Ridicînd brăzdarele, întoarcerile s-ar face mai repede și mai scurte și drept urmare randamentul la semănat ar fi mai mare.

Așa gîndeau muncitorii din gospodăria agricolă de stat Pietroșani, regiunea București. Iată că mecanizatorii Țenea Gheorghe, Iavoschi Emil și Ioanin Gheorghe de aici au reușit să realizeze ridicarea brăzdarelor prin introducerea unui dispozitiv cuplat cu cel al pompei hidraulice de la tractorul UTOS 26.

Acum în gospodăria lor mașinile „Victoria" nu mai sînt transportate cu remorci. Ele sînt transportate în orice loc cu tractoarele prin suspendarea brăzdarelor. La capetele tarlalei, întoarcerile sînt făcute fără pericolul de a fi rupte brăzdarele și fără ocoluri mari.

Cu toate că inovatorii au făcut cunoscut de-acum un an atît Trustului regional Gostat București cît și I.C.M.E.A.-ului inovațiile lor, pînă acum nu au primit nici un răspuns.

Din practica acestui an la G.A.S. Pietroșani a rezultat că prin dispozitivul de suspendare a mașinii „Victoria" randamentul acesteia se dublează. Generalizarea acestor inovații ar reduce la jumătate cheltuielile făcute la însămînțarea porumbului.

O altă inovație valoroasă, aplicată la aceeași gospodărie agricolă de stat este adaptarea combinei C-1 la recoltatul și treieratul florii-soarelui. Prin această inovație se realizează concomitent tăiatul mecanizat al betelor și treieratul capitulelor de floarea-soarelui, reducîndu-se mult cheltuielile și mărindu-se productivitatea muncii.

Diferite alte inovații privind diverse lucrări agricole au fost create și aplicate în gospodăriile de stat Costești-Vale, Călărași, Roseți și în alte unități.

Din păcate, tovarășii de la serviciul de mecanizare al Trustului Regional Gostat nu s-au ocupat în activitatea lor de generalizarea celor mai prețioase inovații.

Este necesar ca serviciul de mecanizare din Trustul Regional Gostat București să depună măcar de acum înainte eforturi susținute pentru generalizarea acelor inovații care, prin practica de zi cu zi, au dovedit că asigură creșterea productivității muncii.

V. RIZESCU

Pășesc pe calea belșugului

In acest an brigăzile piscicole de la gospodăria agricolă colectivă „Gura Argeșului" din Oltenița, au pescuit de la începutul anului și pînă în prezent, însemnate cantități de pește care prin valorificare au adus venituri bănești în valoare de peste 300.000 lei. Brigăzile conduse de Ioan Cuțea și Marin Bejan au fost fruntașe în această acțiune.

Venituri bune a obținut gospodăria și din vînzarea legumelor și zarzavaturilor — 161.036 lei, iar prin valorificarea cerealelor pe bază de contract, a încasat suma de 187.228 lei. Totodată membrii gospodăriei agricole colective și-au construit 3 pătule cu o capacitate totală de 39 vagoane, un grajd pentru 50 capete bovine, au cumpărat două motoare pentru irigarea grădinii, un autocamion și un autobuz.

Ca urmare a bunăstării materiale care s-a dezvoltat în colectivă, noi familii s-au convins de roadele muncii în comun. Recent s-au primit în gospodăria colectivă 53 de noi familii de țărani muncitori. Cu aceștia numărul total al colectiviștilor a ajuns la 709 familii față de 17 familii cît erau la înființare.

IOSIF BARB
corespondent

Dezvoltă sectorul zootehnic

Știind că creșterea animalelor aduce mari venituri, membrii gospodăriei agricole colective din Rușețu, raionul Filimon Sîrbu, au căutat să dezvolte cît mai mult această ramură. Astfel, sectorul porcin numără 355 capete din care 25 de scroafe, 170 de purcei și 160 porci puși la îngrășat. Niculescu Paraschiv, îngrijind bine animalele, a reușit să mărească prolificitatea scroafelor și greutatea porcilor puși la îngrășat.

Rezultate frumoase au obținut colectiviștii și în sectorul avicol, de la cele 700 de găini îngrijite de Mocanu Stela și Toma Mia. Găinile au dat pînă în prezent cîte 124 bucăți de ouă, planul pe cap de găină fiind de 125 bucăți ouă.

GH. JALBA
corespondent

La recoltatul roșiilor

Zăpada a împodobit de mult cîmpul cu frumosu-i strai alb. Dar, așa după cum se vede în fotografie, sînt unități în care se culeg roșii coapte și aspectoase chiar și în acest anotimp al gerurilor. Ne aflăm cu aparatul fotografic în serele din material plastic ale gospodăriei de stat Popești-Leordeni, regiunea București. In fotografie: muncitoarea Sitaru Anica, recoltînd roșii de seră.

Pildă demnă de urmat

Din experiența S.M.T. Viziru — fruntaș pe țară

Pentru frumoasele succese obținute în producție în perioada campaniilor de primăvară și vară, mecanizatorii de la S.M.T. Viziru, regiunea Galați, au primit, de curînd, din partea C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură și Ministerului Agriculturii și Silviculturii Steagul roșu de S.MT. fruntaș pe țară. *Tot cu același prilej, S.M.T.-urilor Hărman, regiunea Stalin, și Aradul Nou, regiunea Timișoara, le-au fost decernate steagurile de evidențiat I și respectiv II pe țară pentru rezultatele obținute în muncă pe aceeași perioadă.*

Mecanizatorilor de la S.M.T. Viziru li s-a făcut această dovadă de înaltă prețuire a muncii lor pentru depășirea planului de producție cu aproape 7.000 de hantri, pentru creșterea productivității muncii cu peste 35 la sută, pentru reducerea prețului de cost al hantrului cu 24,50 lei și pentru depășirea producțiilor planificate în gospodăriile colective deservite cu 3 la sută la grîu, 6 la sută la orz etc.

Analizînd corelația între principalii indici de plan, aceasta ne arată că există un raport armonios între volumul producției globale (133,39 la sută) și fondul de salarii, cît și între productivitatea muncii pe cap de salariat (135,40 la sută) și cîștigul mediu (103,60 la sută). In ce privește reducerea prețului de cost al hantrului, raportînd cheltuielile făcute la normele planificate, rezultă că față de prețul de cost planificat de 106,13 lei, fiecare hantru a fost realizat cu numai 81,63 lei.

Cum s-au obținut aceste realizări?

De la bun început trebuie arătat că ele constituie rezultatul efortului depus de toți mecanizatorii, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii stațiunii pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan. Conducerea stațiunii (director Barbu Vasile) sub îndrumarea organizației de partid (organizator Zănoagă Vasile) și avînd sprijinul comitetului de întreprindere (președinte Rusen Ștefan) și cel al organizației U.T.M. (secretar Mocanu Ion), a reușit să imprime în rîndul tractoriștilor un dezvoltat simț de răspundere, atît în privința obligațiilor asumate de S.M.T. față de unitățile din raza sa de activitate, cît și în ce privește folosirea cu maximum de randament a utilajului.

Mecanizatorii de la S.M.T. Viziru au împletit strîns lupta pentru depășirea planului de producție, creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost cu lupta pentru executarea unor lucrări de calitate superioară. Despre aceasta vorbesc de la sine producțiile mari obținute de toate cele 24 gospodării agricole colective din raza de activitate a S.M.T.-ului (întreg raionul Călmățui este colectivizat). Cu toate că în acest an, condițiile climatice n-au prea fost prielnice, gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din comuna Viziru, de pildă, a obținut 2010 kg grîu la hectar, 3.006 kg porumb și peste 35.000 kg sfeclă de zahăr la ha.

Recoltele bogate obținute de colectiviști se datoresc în bună măsură atît lucrărilor de bună calitate făcute de mecanizatori, precum și sprijinului organizatoric și îndrumării agrotehnice pe care S.M.T.-ul l-a dat gospodăriilor colective. Planurile de producție și financiare ale gospodăriilor agricole colective au fost întocmite cu sprijinul agronomilor și contabililor de la S.M.T., prevăzîndu-se printre altele și sporirea volumului de lucrări mecanizate. In felul acesta s-a reușit ca lucrările de bază (arat, semănat, recoltat, treierat etc), să fie mecanizate aproape sută la sută. Deosebit de acestea, mecanizatorii au executat un mare volum de lucrări speciale, printre care prășit mecanic (8742 ha), recoltat cu combina, desțelenit, irigat, întreținut cu sapa rotativă, tocat furaje, transporturi etc.

Mecanizarea unui volum sporit de lucrări a fost posibilă datorită îngrijirii minuțioase a tractoarelor, aplicării de către tractoriști a unor metode înaintate de muncă în exploatarea utilajului. Folosirea celor 22 de agregate complexe formate din discuitor sau cultivator + semănătoare + grape, a permis accelerarea vitezei zilnice de lucru și efectuarea lucrărilor în termeni optimi, ceea ce a influențat favorabil producția la ha și a adus stațiunii însemnate economii de carburanți.

Totodată indicele de utilizare a tractoarelor a crescut mult, realizîndu-se în medie cu fiecare tractor convențional în cele 2 campanii cîte 383 hantri, față de 326 hantri planificați.

Un factor hotărîtor în obținerea rezultatelor arătate a fost stabilitatea cadrelor de mecanizatori și permanentizarea brigăzilor la locul de producție. In S.M.T. Viziru s-au format cadre de nădejde, majoritatea din ei fiind colectiviști ori fii de colectiviști. Mecanizatorii lucrează de mai mulți ani în șir în aceleași gospodării colective.

Antrenați în întrecerea socialistă, îngrijindu-și bine mașinile, numeroși tractoriști au prelungit mult durata de funcționare a tractorului între 2 reparații. Astăzi în stațiune sînt 17 tractoriști care au făcut între 1000—1400 hantri fără reparații. Printre aceștia se află Mungiu Costică, Doagă C. Ion, Șuteanu Nae, Lica Gh., Burcuș Ion, Mungiu Ilie și alții. Bunele rezultate dobîndite în muncă au asigurat acestor tractoriști fruntași, cîștiguri pe măsura realizărilor lor. Salariul ce l-au primit ei lunar a fost între 1.500 — 2.000 lei, în afară de premiile mari cuvenite la sfîrșitul campaniilor de lucrări.

La obținerea frumoaselor rezultate cu care se mîndrește S.M.T. Viziru a contribuit în mare măsură și grija conducerii unității de a asigura mecanizatorilor, în cîmp, condiții de muncă și trai dintre cele mai bune (hrană caldă, dormitoare bune etc).

★

Succesele obținute în cele 2 campanii au fost întregite cu altele la fel de bune și în campania de toamnă. Planul anual de producție de 80.299 hantri a fost de pe acum depășit cu peste 1.200 de hantri; numai în schimbul II s-au realizat în campania de toamnă 2913 hantri. Fiecare tractor convențional a realizat în medie peste 512 hantri. Prețul de cost al hantrului a scăzut pînă la 68,88 lei. Economiile globale se ridică la circa 2 milioane lei, față de angajamentul de 950.000 lei.

Activitatea de pînă acum a mecanizatorilor de la S.M.T. Viziru dovedește că stațiunea lor merge pe drumul rentabilizării, că devine zi cu zi un tot mai bun organizator al producției în gospodăriile colective în care-și desfășoară activitatea.

I. LEȘEANU

Din experiența gospodăriilor colective

Creșterea taurinelor și sporirea producției de lapte

In gospodăria noastră colectivă au fost puse bazele dezvoltării sectorului zootehnic și în special ale creșterii taurinelor încă din primul an al existenței sale. Astfel, în anul 1950 s-au procurat primele vaci de lapte din rasa Simmental. Efectivul de taurine a crescut apoi, an de an, atît din prăsilă proprie, cît și prin cumpărări. Pentru a ne putea da seama mai concret de evoluția creșterii efectivului de taurine, este bine să arătăm că dacă la sfîrșitul anului 1950, gospodăria avea numai 18 capete taurine, în 1959 s-a ajuns la 340 taurine, din care 160 vaci de lapte.

Totuși, față de prevederile consfătuirii de la Constanța, sîntem sub numărul planificat la 100 de ha. In prezent încărcătura la 100 de ha. este de 8,8 capete vaci de lapte. Ea va spori însă simțitor în anii următori.

Paralel cu creșterea numărului de taurine s-a urmărit și îmbunătățirea calității lor. In acest scop, în anul 1957 a luat ființă în cadrul gospodăriei un centru de selecție a taurinelor: s-a introdus urmărirea zilnică în registrele de producție a cantității de lapte obținută de la fiecare vacă în parte. au fost înființate registre genealogice, urmărindu-se produșii obținuți de la fiecare vacă. In mod deosebit se urmăresc produșii obținuți de la cele mai bune vaci de lapte.

O altă problemă căreia îi acordăm atenție este înlăturarea completă a sterilității la vaci. Și aici am obținut succese remarcabile. Astfel, numărul viteilor obținuți anual de la 100 de vaci a fost în 1956 de 87 capete, în 1957 de 89 capete, în 1958 de 92 capete, iar în 1959 de 95 de capete. Această creștere se datorește introducerii montei artificiale și bineînțeles unei furajări raționale.

Pe lîngă cele arătate mai sus, la creșterea producției de lapte a contribuit și asigurarea bazei furajere în care intră un sortiment variat de furaje ca: concentrate, fibroase, suculente, minerale etc.

Vacile sînt hrănite pe grupe de producție. Astfel s-a căutat ca animalele cu producții care nu diferă prea mult una de alta să fie alimentate cu un fel de rație. Vacile cu producții mari sînt supuse unui regim special de alimentație, fixîndu-li-se numai rația de concentrate, iar furajarea cu fibroase și suculente făcîndu-se la discreție.

Un accent deosebit s-a pus pe întrebuințarea furajelor mai puțin costisitoare, în scopul reducerii prețului de cost al laptelui și pentru creșterea rentabilității sectorului taurin. Acest lucru l-am realizat prin însilozarea unor mari cantități de furaje ca: porumb ajuns în faza de coacere lapte-ceară, coceni amestecați cu colete de sfeclă de zahăr, coceni în amestec cu melasă etc. De asemenea, animalele sînt furajate intens cu borhot obținut de la fabrica de zahăr. Din proprie experiență noi ne-am convins ce mare însemnătate are pentru sporirea producției de lapte folosirea în hrana vacilor a furajelor însilozate și îndeosebi a porumbului siloz.

In timpul verii taurinele sînt hrănite la grajd cu masă verde, care este compusă din: secară, borceag, lucernă, porumb furajer, dovleci etc. Menționăm, de asemenea, că furajele concentrate ce se dau în alimentație vacilor de lapte sînt în cantități destul de modeste: 2—2,5 kg de fiecare vacă zilnic, cu excepția recordistelor cărora li se administrează cîte 5 kg concentrate zilnic pe cap de animal.

In privința cazării taurinelor, gospodăria noastră dispune de grajduri corespunzătoare, spațioase și igienice, construite cu forțe proprii. In grajduri au fost instalate adăpători automate. In felul acesta vacile au în permanență apă la dispoziție. La un capăt al fiecărui grajd de vaci se află cîte 2 silozuri aeriene, pentru deservirea grajdului respectiv cu furaje însilozate. Acest sistem de silozuri este foarte practic, întrucît pierderile prin alterare sînt mici iar pierderile prin manipulare au fost înlăturate complet.

In interior, grajdurile sînt prevăzute cu linii decovil, folosite la scoaterea bălegarului din grajd și la transportarea lui pe platformă.

Un accent deosebit se pune în gospodăria noastră pe creșterea tineretului taurin. Acesta are un grajd separat care este compartimentat în interior pe grupe de vîrstă. La alăptarea viteilor se folosește atît lapte integral, cît și degresat. Pentru un vițel de la naștere și pînă la vîrsta de 6 luni se calculează 450 litri lapte integral și 800 litri lapte degresat. Rația de lapte se fixează în raport cu vîrsta și greutatea vițelului.

Tineretul taurin se cîntărește lunar și individual, în scopul unei retribuiri mai juste a personalului îngrijitor, precum și pentru a se putea constata rentabilitatea tineretului, adică sporul în greutate. La vîrsta de 6 luni se face o clasare a tineretului taurin. Animalele corespunzătoare pentru reproducție se trec într-o grupă aparte, iar cele necorespunzătoare se repartizează la îngrășat. Junincile destinate pentru reproducție nu se dau la montă pînă nu ating greutatea de 400 kg. Ele capătă o îngrijire specială și o alimentație corespunzătoare.

Personalul îngrijitor lucrează în baza unui program de grajd stabilit atît în timpul verii cît și în timpul iernii. Pentru a cointeresa personalul îngrijitor se aplică retribuirea nu numai după muncă ci și după producția obținută. De exemplu, la lapte se atribuie personalului îngrijitor 20 la sută din depășirea planului. Pentru a se putea urmări acest lucru, planul de producție a fost defalcat la începutul anului pe fiecare îngrijitor, pe fiecare animal în parte și pe luni. La stabilirea planului se ține seama de potențialul fiecărui animal. La sfîrșitul anului, o dată cu încheierea ciclului de producție, se analizează îndeplinirea planului, iar cei care au obținut depășiri primesc 20 la sută din ceea ce au dat peste plan.

Menționăm că în fiecare lună se țin ședințe de producție cu personalul îngrijitor; în aceste ședințe se analizează felul în care se realizează planul, luîndu-se măsurile corespunzătoare pentru înlăturarea deficiențelor ivite.

Tot în vederea sporirii producției de lapte pe cap de vacă furajată se aplică la noi, începînd cu anul 1956, sistemul fătărilor de toamnă. Se știe că vacile dau producții mari de lapte în primele 5—6 luni după fătare. Ori fătînd toamna ele ies la pășune tocmai în perioada de declin a producției de lapte. Hrănite însă cu masă verde din abundență, vacile își mențin producția ridicată o perioadă mai îndelungată. După rezultatele noastre de pînă acum, această perioadă se prelungește la 7—8 luni, fapt ce contribuie la ridicarea producției de lapte pe cap de vacă furajată. Mărirea numărului de fătări de toamnă și de iarnă dă posibilitate gospodăriei colective să elimine treptat caracterul sezonier al producției de lapte.

Toate aceste măsuri au făcut ca producția de lapte pe cap de vacă furajată să crească an de an. Dacă în 1956 s-a realizat în medie cîte 2.195 litri de lapte, în 1958 s-a obținut 2.502 litri, iar în acest an vom realiza peste 3.000 litri de lapte pe cap de vacă furajată.

O dată cu sporirea producției de lapte, noi urmărim și creșterea procentului de grăsime, acesta variind între 3,4—4,2 la sută.

Colectiviștii din Lenauheim nu se mulțumesc cu succesele obținute pînă în prezent; ei se preocupă în permanență de viitorul gospodăriei. In curînd gospodăria va ajunge la peste 500 capete taurine, din care 304 capete vaci de lapte.

Colectiviștii și-au propus ca în anii următori să țină în gospodărie numai vaci cu o producție de peste 4.000 litri lapte anual. Pentru a ușura munca îngrijitorilor, se va introduce pe lîngă adăpatul automat și mulsul mecanic.

Recenta plenară a C.C. al P.M.R. arată rolul mare ce-l are în sporirea producției pe cap de animal porumbul însilozat. De acest lucru noi ne-am convins pe deplin. De aceea, suprafața însămînțată cu porumb pentru siloz a crescut în gospodăria noastră în fiecare an. Cultivînd porumb pentru siloz pe 105 ha, în acest an noi am putut însiloza cîte 10 tone de fiecare vacă. In anul viitor vom mări suprafața destinată cultivării porumbului pentru siloz cu circa 25—30 de ha. De asemenea, pe o suprafață de 50 de ha din pășunea comunală (care este folosită mai mult pentru plimbarea animalelor) vom organiza un conveier verde, asigurînd astfel masă verde pentru animale în cantități și mai mari decît pînă acum.

Insuflețiți de documentele plenarei din 3—5 decembrie a.c., și bizuindu-ne pe experiența pe care am obținut o vom acorda o și mai mare atenție dezvoltării sectorului zootehnic din gospodăria noastră.

Ing. ARCADIE NICULESCU
zootehnist al gospodăriei agricole colective Lenauheim, regiunea Timișoara

INSEMNĂRI

Despre o îngrășătorie mică

Gospodăria agricolă de stat din Sîmburești, regiunea Pitești, e mare producătoare de vinuri superioare, de rachiuri și prune uscate, de magiun și fructe proaspete. Unitatea și-a depășit planul de producție la sortimentele specifice ei.

— Ne-am depășit planul și la îngrășătoria de porci, mi-a spus Florian Pomană, directorul gospodăriei, cînd a venit vorba despre sarcinile gospodăriei.

— Aveți îngrășătorie,..?

— De ce vă mirați? Unde-i vin e și... Doar știți, vinul fără grătar e ca nunta fără lăutari... glumi directorul

— Și unde produceți porumbul necesar îngrășării porcilor? l-am întrebat pe director.

— Deocamdată nu-l producem noi, ci îl procurăm de la unitățile producătoare de cereale

Vizitînd îngrășătoria, l-am găsit pe Vasile Crăciun, responsabilul ei, pregătind mîncarea caldă pentru porci, ajutat de îngrijitorii Vînt Ion și Vlad Gheorghe.

— Leneșul i-a creat porcului o faimă rea zicînd că i-ar place murdăria. Asta-i o jignire adusă acestui animal atît de folositor și atît de lesne de crescut și de îngrășat, dacă îi cunoști bine viața și obiceiurile. Noi obținem rezultate bune la îngrășătorie și pentru că ținem porcii în curățenie, mi-a spus responsabilul. Ținînd porcii în cocini bune, curate, aerisite, hrănindu-i ca la carte, avem cu ce ne lăuda. Timp de zece luni nu mi-a murit decît un singur porc și acela strivit la un transport.

Privesc boxele, troacele și hîrdaiele în care li se pregătește mîncarea. Totul e curat.

Medicul veterinar Constantin Grămescu, de la dispensarul veterinar din Vulturești, are multe vorbe de laudă pentru îngrijitorii de porci de la Sîmburești. Urmînd cu strictețe îndrumările medicului, ei au adus la un lot de 500 de porci, un beneficiu gospodăriei de peste 40.000 lei.

Acest beneficiu a rezultat din scăderea prețului de cost care a ajuns să fie mai mic decît cel planificat cu 11 bani la kilogramul de carne greutate vie.

Datorită curățeniei și furajării raționale a porcilor consumul planificat pentru un kg de spor creștere în greutate a fost redus cu 0,3 unități nutritive. Ingrijitorii spun că printr-o mai bună pregătire a hranei speră să obțină o reducere și mai mare la consumul de concentrate. Totodată ei vor continua lupta pentru sporuri zilnice de creștere în greutate mai mari decît cele planificate.

— Ne-am obișnuit — mi-a spus Ion Vînt — să livrăm beneficiarilor carnea contractată înainte de termen. In felul acesta folosim mai bine spațiul de producție al îngrășătoriei, mărim beneficiile gospodăriei și cîștigurile noastre. Deci, prin preț de cost scăzut și spor mai mare de creștere zilnică în greutate au de cîștigat beneficiarii, gospodăria și noi îngrijitorii. In două cuvinte: toată lumea.

A. MUȘAT

Cunoașteți-i pe oamenii sovietici

Nazirulla Mannanov - colhoznic savant

Tașkent, strada Pușkin, nr. 21. Aici se află Institutul unional de cercetări științifice pentru cultura bumbacului. La conducerea acestui institut științific se află... colhoznicul uzbek Nazirulla Mannanov.

Inca de pe cînd urma institutul agricol din Tașkent, Mannanov a atras atenția asupra sa. După absolvirea acestei înalte instituții de învățămînt, în anul 1934 el a fost imediat repartizat să lucreze la institutul de cercetări științifice pentru cultura bumbacului. După ce a lucrat timp de șaisprezece ani în diverse funcții, Mannanov a cerut să fie trimis la un colhoz să aplice în practică ceea ce a învățat la institut.

Lui Mannanov i s-a recomandat să plece într-un colhoz considerat pe atunci ca fiind rămas în urmă. El s-a dus cu încredere în forța științei și în forțele sale, iar colhoznicii i-au prețuit priceperea, și dragostea față de colhoz, alegîndu-l președinte al artelului lor. Și n-au greșit! Colhozul a început să meargă cu pași hotărîți înainte.

Alături de bumbac aici a început să se cultive porumb, lucernă, să se sădească pomi fructiferi.

A fost elaborat un regim de irigații, ținîndu-se seama de condițiile concrete ale fiecărei tarlale.

Toate aceste măsuri au dat curînd rezultate bune și în producția bumbacului, care a crescut aproape de două ori față de perioada dinainte. Pentru obținerea unui chintal de bumbac, a început să fie cheltuită în colhoz de două ori mai puțină muncă.

Cultivarea lucernei a permis, pe de o parte, să se aplice asolamente în condiții optime, iar pe de altă parte, lucerna și porumbul au creat o bază furajeră pentru creșterea vitelor de lapte. In locul celor cîtorva vaci care existau înainte în colhoz, cireada de vite cornute a colhozului a crescut la 550 capete.

Cînd economia colhozului s-a întărit a început să se ocupe de construcția grajdurilor. Au fost construite grajduri tip pentru vaci și pentru viței și silozuri. Colhozul a fost înzestrat cu adăpătoare automate, utilaje pentru mulsul electric, funiculare pentru transportul furajelor, combine pentru prepararea nutrețului etc.

In colhozul „Kîzîl Izbekistan" n-au fost omise nici construcțiile culturale. Din banii colhozului s-a construit o școală, a fost utilat un spital rural, s-a mărit și renovat clubul. A fost creată o bibliotecă cu 16.000 volume, 300 dintre colhoznici și-au construit case de locuit.

Activitatea economică a artelului poate fi cel mai bine caracterizată prin următoarele cifre: dacă înainte vreme venitul total al colhozului nu trecea de 6,5 milioane de ruble, în timpul în care Mannanov a fost președinte al colhozului venitul total a ajuns la 14,2 milioane de ruble. 50—60 la sută din această sumă era împărțită colhoznicilor. Alocațiile anuale la fondul de bază al colhozului au crescut de la 400.000 ruble la 2,5 milioane ruble. Pentru colhoznicii bătrîni au fost instituite pensii.

Pentru succesele obținute în domeniul dezvoltării agriculturii și pentru aplicarea în producție a cuceririlor științei lui Nazirulla Mannanov, președintele colhozului „Kîzîl Uzbekistan", i s-a conferit în 1957 titlul de Erou al Muncii Socialiste. In ianuarie 1958, el a fost numit director al Institutului Unional de cercetări științifice pentru cultura bumbacului. Dar colhoznicii n-au vrut să se despartă definitiv de Mannanov și nici el de colhoznici. In baza acestei dorinți reciproce, savantul a rămas să locuiască în colhoz, iar colhoznicii eliberîndu-l de obligațiile de președinte l au lăsat în colectivul de conducere al artelului.

Institutul pe care îl conduce în prezent Mannanov este unul dintre cele mai mari institute de cercetări științifice din Uniunea Sovietică. El are o vechime de 30 de ani. In acest timp, pe cîmpiile Uzbekistanului au fost schimbate de patru ori soiurile de bumbac: soiurile vechi au fost înlocuite cu altele noi, cu o productivitate mai mare și mai rentabile. Toate aceste soiuri au fost create de cercetătorii științifici ai institutului. Anul trecut, cercetătorii științifici au ajuns la o concluzie interesantă: înainte vreme, se considera că aplicarea îngrășămintelor azotoase se poate efectua numai în perioada de vegetație. Acum s-a lămurit că bumbacul are nevoie de aceste îngrășăminte din cea mai timpurie perioadă a dezvoltării sale. De aceea, colhozurile uzbece aplică astăzi îngrășăminte înaintea perioadei de însămînțare, sau chiar în timpul aratului. In sistemul dinainte, se întîrzia data ultimei îngrășări suplimentare și bumbacul se cocea tîrziu. Acum îngrășarea suplimentară se efectuează mai din timp, iar perioada de coacere e mai scurtă.

Institutul are două stațiuni experimentale centrale și șase regionale. Ultimele se află amplasate în regiunile importante de recoltare a bumbacului în cîmpiile Fergausk, în stepele Golodnaia, Buhare, Horezm și Surhan Daria. Fiecare stațiune regională cercetează toate problemele legate de agrotehnica și selecționarea bumbacului și lucernei în condițiile concrete ale regiunii respective. In stepa Golodnaia se află stațiunea centrală de îmbunătățiri funciare a institutului. Ea studiază problemele cuceririi stepei Golodnaia, ținînd seama de faptul că aici au loc procese de sărăturare și înmlăștinare a solului. Pentru a scădea nivelul apelor subterane și pentru îndepărtarea surplusului de apă și a sării, cercetătorii institutului aplică sistemul drenajului orizontal închis.

E greu de povestit pe scurt despre întregul complex al lucrărilor științifice ale institutului. Aici se studiază și acțiunea microbiologică a solului, particularitățile lui hidro fizice, transformarea solului în funcție de durata prelucrării lui ș.a.m.d., se rezolvă probleme economice importante pentru colhozuri.

— In prezent, spune Nazirulla Mannanov, lucrătorii institutului își concentrează în primul rînd atenția asupra aplicării în următorii ani în producție a unor soiuri de bumbac cu o productivitate și mai mare și cu o perioadă de coacere și mai redusă. Noi numim aceste soiuri „soiuri ale septenalului". Avem pînă în prezent șase grupuri de astfel de soiuri. Toate acestea sînt bine adaptate pentru recoltarea mecanizată.

La institut și pe cîmpurile experimentale își așteaptă rezolvarea multe probleme complicate și de mare importanță. Iar pentru reușita cauzei sînt necesare cadre științifice bine pregătite. Astfel de cadre pregătește însuși institutul.

Opt dintre absolvenții acestui Institut au ajuns membri ai Academiilor de științe din Uzbekistan, Tadjikistan, Turkmenia.

Din R. Cehoslovacă

LA PROUSANKI

Prousanki e un sat ca multe altele. După aspectul lui, se deosebește prea puțin de celelalte sate din Slovacia. Dar oamenii din Prousanki duc un trai mai îmbelșugat și mai civilizat decît cei din satele învecinate. Cu zece ani în urmă, țăranii din Prousanki s-au organizat, printre cei dintîi din Slovacia, într-o cooperativă agricolă de producție. Acum doi ani, guvernul a decorat această cooperativă cu Ordinul Muncii.

In Rezoluția adoptată de Congresul al XI-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia sînt trasate cifrele de control ale dezvoltării agriculturii republicii. Potrivit acestor cifre, pînă în anul 1965, la 100 hectare de pămînt trebuie să existe 72 capete de vite cornute mari, din care 37 vaci. La Prousanki, cifra aceasta a și fost depășită.

Oamenii de aici muncesc bine, dar și cîștigă bine. Anul trecut, ei au căpătat cîte 30 de coroane la ziua-muncă, fără a mai pune la socoteală plata în natură și diferite premii.

Am intrat și noi într-una din case. In dreptul portiței, staționa un autoturism nou-nouț. Ne-a ieșit înainte gazda, o femeie tînără și cu înfățișare plăcută, soția lui Miloslaw Micik, montor electric al cooperativei. Miloslaw este unul dintre cei care în primii ani de la înființarea cooperativei s-au întors de la oraș în satul lor de baștină, unde era mare nevoie de tehnicieni.

Gazda ne-a condus mîndră prin odăile bine și cu gust mobilate și ne-a arătat camera de baie, voind parcă să spună: priviți, vă rog, la noi nu e cu nimic mai rău ca la oraș!

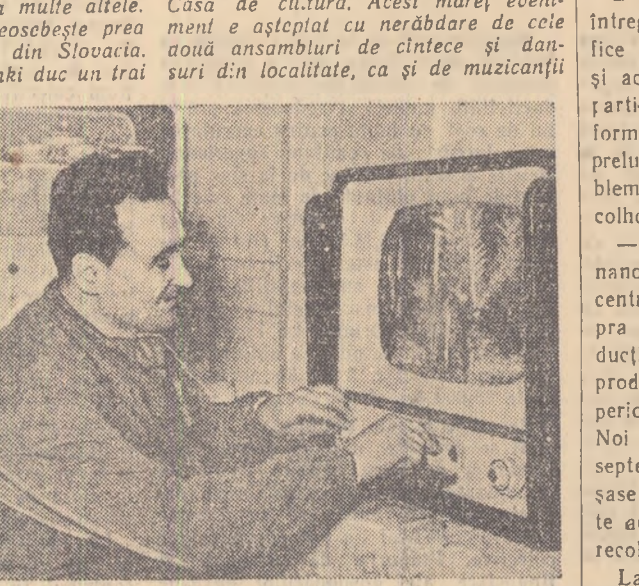
— Noi, femeile, a rostit ea, trăim acum adevărat ca-n rai. Nici rufele nu mai trebuie să le spălăm singure; cooperativa a construit o spălătorie minunată. Duci rufele acolo și le iei înapoi curate și călcate.

Dar cooperativa nu se îngrijește numai de viața de toate zilele. Conducerea cooperativei își dă silința să ușureze tot mai mult munca agricultorilor. La ferma de lapte, de pildă, s-a montat o macara, care se deplasează pe șine în jurul grajdului de vaci. Cu ajutorul macaralei se scoate silozul din gropile adînci, se încarcă bălegarul în vagonete, se descarcă nutrețul din camioane.

Pe ogoarele cooperativei vin în fiecare an mașini tot mai perfecționate. Oamenii care conduc aceste mașini nu mai sînt așteptați să vină cine știe de unde! Cei mai buni lucrători din cooperativă sînt trimiși la cursurile de mecanizatori, cu bani din fondul cultural. Doi membri ai cooperativei vor absolvi în curînd facultatea de medicină veterinară, iar alți 2 — cursurile zootehnice.

Dar banii din fondul cultural nu se cheltuiesc numai pentru aceasta. Tot cu acești bani se procură bilete pentru casele de odihnă, se organizează vizite la teatrele de la oraș, excursii.

In curînd, la Prousanki va fi gata Casa de cultură. Acest măreț eveniment e așteptat cu nerăbdare de cele două ansambluri de cîntece și dansuri din localitate, ca și de muzicanții din orchestra de coarde și din fanfara cooperativei. De Anul Nou ei își vor arăta măiestria în fața consătenilor, împreună cu care au muncit bine pe ogoare și la ferme în cursul anului.

Ziua muncește, seara învață. In timpul care-i rămîne liber, lui Miloslaw Micik îi place să asculte muzică, sau să urmărească la televizor un spectacol transmis din Brno sau din Gottwaldow.

ERZEBET LEWAK

PENTRU ELECTRIFICAREA TOTALĂ A U.R.S.S.

De curînd, la Moscova, a avut loc consfătuirea unională pentru problemele construcției energetice. Cu acest prilej, N. S. Hrușciov a rostit o cuvîntare, în care a declarat, printre altele, că Uniunea Sovietică este capabilă să înfăptuiască în următorii 15—20 de ani, sarcina trasată de Lenin cu privire la electrificarea totală a țării.

Premierul sovietic a subliniat că problemele electrificării, ale creării bazei tehnico-materiale a comunismului, trebuie să figureze ca probleme principale în noul program al partidului, care va fi prezentat celui de al XXII-lea Congres al P.C.U.S. ce va avea loc în anul 1961. Planul de perspectivă de 15—20 de ani „nu e o fantezie, ci o realitate care are o bază reală sub forma puternicii economii socialiste", a precizat tovarășul Hrușciov.

Potrivit acestui plan, producția de energie electrică a U.R.S.S. va ajunge în 1975 la circa 1.500 miliarde Kwh, iar în anul 1980 la circa 2.300 miliarde Kwh. Aceasta înseamnă că în perioada de 15-20 de ani, puterea centralelor electrice va fi sporită la 7—8 ori. Această energie electrică va satisface pe deplin necesitățile economiei naționale în această privință și va asigura o sporire considerabilă a consumului de energie electrică de către populație.

Vorbind despre planul de perspectivă, de 15 ani, al dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. care este elaborat în prezent de către Comitetul de Stat al Planificării, tovarășul Nichita Hrușciov a declarat că va fi un „program al construcției comuniste". In fața poporului sovietic stă în prezent sarcina realizării celei de a doua părți a vestitei formule leniniste care spune: comunismul este puterea sovietică plus electrificarea întregii țări. Problema politică despre care vorbea Lenin a și fost rezolvată.

Nichita Hrușciov a vorbit, de asemenea, despre cadrele de specialiști în domeniul energeticei, subliniind că pe vremuri, U.R.S.S. învăța de la specialiștii americani, iar acuma aceștia își scot „pălăria în fața elevilor destoinici ai unor profesori buni".

Intr-adevăr, specialiștii americani recunosc astăzi că au ce învăța de la constructorii hidrocentralelor sovietice, care sînt cele mai bune din lume. Și nu numai în ceea ce privește construirea de hidrocentrale. Este cunoscut în întreaga lume succesul uriaș obținut de știința și tehnica sovietică în domeniul rachetelor cosmice. Primii sateliți ai pămîntului lansați de oamenii sovietici, racheta cosmică sovietică, — a zecea planetă a Soarelui — care poartă printre stele fanionul roșu al comunismului, racheta care a fost trimisă în Lună și stațiunea interplanetară care a fotografiat fața invizibilă a Lunii, toate realizările științei și tehnicii sovietice în domeniul studierii și cuceririi cosmosului constituie o dovadă a superiorității societății socialiste, față de societatea capitalistă. Nu încape îndoială că tot ce și-a propus și-și va propune Uniunea Sovietică să realizeze va fi îndeplinit și depășit într-un termen mult mai scurt decît a fost prevăzut. Oamenii sovietici pășesc cu repeziciune către înfăptuirea visului de aur al omenirii — comunismul.

In vremurile noastre, a spus N. S. Hrușciov, „comunismul nu este o noțiune abstractă, ci o operă concretă, făurită de sute de milioane de oameni care pășesc pe drumul marxism-leninismului".

Poporul romîn, care face parte dintre popoarele ce construiesc o viață nouă, după exemplul și cu ajutorul poporului sovietic, e mîndru de succesele prietenului și sprijinitorului său. El știe că orice succes al Uniunii Sovietice este succesul întregului lagăr al păcii și socialismului. Cu cît Uniunea Sovietică va fi mai tare și mai puternică, cu atît pacea omenirii va fi mai bine asigurată.

Scurte știri de peste hotare

● Ținînd seama de faptul că metoda însilozării furajelor la suprafața solului este mult mai economică decît celelalte metode, în ultimul timp se urmărește înlăturarea unor neajunsuri pe care totuși le prezintă această metodă.

Astfel, Institutul Unional de culturi furajere „Viliams" a făcut experiențe pentru înlocuirea pămîntului pentru acoperirea grămezilor de masă însilozată prin materiale ușoare și impermiabile pentru aer și apă, ca de pildă cauciucul izolub (un material preparat din deșeuri de cauciuc cu adaos de bitum) și în special, material de polivinil, observîndu-se că acestea nu numai că păstrează foarte bine masa verde, dar aduc și o mare economie de mijloace și timp.

● **In R.P.D. Coreeană lucrările de irigație au fost terminate în ansamblu și s-au obținut mari succese în domeniul electrificării. Au fost create condițiile necesare pentru mecanizarea agriculturii.**

In R.P.D. Coreeană au fost create bazele socialismului. Ea a devenit o țară socialistă industrial-agrară. In anul 1960, producția de mașini agricole va crește cu 250 la sută.

● La Stațiunea experimentală Rhode Island din S.U.A. s-a obținut o nouă rasă pitică de găini, care consumă foarte puțin și dau mai multe ouă decît cele de rasa Rhode Island. Greutatea vie a unei păsări este mai mică cu 1 kg. decît a găinilor mari din această rasă. Specialiștii lucrează în continuare pentru a mări greutatea oului și perioada de ouat.

● **In Ceylon, peste 300.000 muncitori au organizat o grevă de protest împotriva samavolniciei poliției engleze care a ucis trei muncitori ce au luat parte la o demonstrație sindicală. Ca urmare a grevei celor 300.000 muncitori, a fost paralizată întreaga producție de pe 100 de plantații britanice din Ceylon.**

● Cooperativa agricolă de producție „Lenin" din Abadszalok, județul Szolnok, este recunoscută ca avînd cea mai bună crescătorie de vite din R.P.U. In prezent, gospodăria dispune de 121 de vaci, care dau în medie cîte 14 l. lapte pe zi, deși aproape jumătate dintre ele sînt după prima fătare. Anul trecut, gospodăria a fost cîștigătoarea concursului pe țară la producția de lapte, obținînd în medie, de la 43 de vaci, cîte 6.330 litri lapte. Mulgătorul Kovacs Janos, fruntaș pe țară, a obținut de la cele nouă vaci pe care le îngrijește 58.000 litri de lapte într-un an, adică aproape 6.650 litri lapte de la fiecare vacă furajată. Vaca „Szegfu 71" a dat într-un an 9.658 litri de lapte, cu un procent de grăsime de 3,98% obținînd la concurs diploma cea mai bună.

Succese și mai însemnate în producția de lapte au obținut crescătorii de animale din U.R.S.S. Vaca Krasivaia, de rasă Kostroma, declarată campioană la Expoziția Agricolă Unională de la Moscova, din 1958, a produs în a patra lactație 12.516 litri lapte cu 3,8% grăsime. De la taurul premiat Salat, din aceeași rasă, au fost obținute 26 fiice cu o producție medie de 5.236 l. lapte anual.

● **Locuitorii satului Motomura din Japonia, au organizat o grevă a brațelor încrucișate în fața Adunării municipale locale, în semn de protest împotriva măsurilor de a se face un poligon pentru proiectile teleghidate pe insula Niidzima.**

Obiectivele prezente ale luptei muncitorilor agricoli din Italia

In prezent, ca urmare a acțiunii „Pieții Comune Europene", agricultura Italiei este bîntuită de o criză acută. Pentru a-și menține cu orice preț privilegiile, moșierii, în strînsă legătură cu guvernul italian, luptă cu toate mijloacele ce le stau la îndemînă împotriva cuceririlor mișcării democratice țărănești și împotriva liniei politice agrare pe care aceasta o susține.

Marii moșieri și guvernul italian se străduiesc pe de o parte să oprească orice progres în vederea realizării unei reforme agrare și a încheierii unor contracte juste cu muncitorii agricoli, — iar pe de altă parte să îndrepte investițiile publice numai către anumite zone agricole, adică numai într-acolo unde dezvoltarea tehnicii duce la întărirea monopolurilor la sate.

Țelul principal al acestei orientări este acela ca în agricultura Italiei să existe un nucleu de bază constituit din întreprinderi mari și mijlocii capitaliste, care ar folosi doar cîteva categorii de muncitori bine plătiți, în vreme ce marea masă a muncitorilor agricoli sezonieri și zilieri ar urma să fie tot prost plătiți ca și pînă acum, trăind în nesiguranța zilei de mîine, fără vreo garanție că vor avea de lucru permanent.

In vreme ce producția agricolă a marilor întreprinderi agricole capitaliste s-ar bucura în acest caz de privilegiul că poate desface produsele pe piața națională și în străinătate, micile gospodării țărănești ar fi și mai mult antrenate către ruină și înghițite treptat de către marii proprietari de pămînturi.

Planul reacțiunii italiene este de a rezerva totodată marilor proprietari agricoli cea mai mare parte a contribuției statului pentru agricultură și de a le mări renta, în vreme ce milioane de țărani și muncitori agricoli ar fi tîrîți către un continuu proces de sărăcire, către exodul acestora din sate, fără nici o perspectivă clară că ar putea fi folosiți într-un alt sector de producție al economiei strangulată de către monopoluri.

In fața acestui plan, mișcarea democratică țărănească din Italia a elaborat propria sa linie politică, opunîndu-o liniei celei a marilor proprietari și a guvernului.

Această politică agricolă democratică al cărei scop este obținerea unei reforme agrare, prevede posibilitatea pentru gospodăriile mici și mijlocii țărănești de a progresa, modernizîndu-și utilajul și dezvoltînd formele moderne de cooperare agricolă.

Acest plan prevede nu numai menținerea nivelului actual de folosire a mîinii de lucru, dar și creșterea acestui nivel. Pe această bază, sindicatele cer să fie stabilită în cadrul unor negocieri, folosirea mîinii de lucru atît la culturile de cîmp, cît și la lucrările de îmbunătățiri funciare. De asemenea, sindicatele agricole cer între altele mărirea salariilor, recunoașterea calificării tractoriștilor și a altor muncitori agricoli specializați cer și majorarea salariilor acestora, îmbunătățirea dispozițiilor contractuale privind asigurările sociale etc.

In fața acestei luări de poziție a Federației unite a muncitorilor agricoli italieni (Federbraccianti), marii proprietari agricoli și guvernul italian n-au acordat însă nici drepturile cîștigate pe plan legislativ, nici nu s-au declarat de acord cu începerea unor negocieri pe plan sindical. Totodată, marii proprietari și guvernul au recurs la o manevră de diversiune, negociind acceptarea politicii lor cu alte organizații sindicale mici, excluzînd de la discuții tocmai organizația cea mai mare și mai puternică a muncitorilor agricoli din Italia (Federbraccianti).

Această manevră s-a izbit însă de opoziția muncitorilor agricoli, care cu un înalt grad de conștiință și spirit de sacrificiu, au dezlănțuit adevărate valuri de greve. Acestea s-au desfășurat anul acesta mai ales în Valea Padului, — zonă agricolă ce cuprinde numai proprietăți capitaliste. Aci au participat la greve mai mult de 500.000 muncitori concentrați în provinciile Vercelli, Novara, Paria, Milan, Mantua, Parma, Modena, Ferasa, Raviga, Veneția. La Mantua, greva a durat 42 de zile, la Ferara 34, la Parma 28, la Raviga, mai bine de 100 de zile.

Greviștii din Valea Padului — atît cei care lucrează în sectorul zootehnic cît și la mecanizarea lucrărilor agricole au respins propunerile marilor proprietari, care se arătau dispuși să ducă negocieri individuale, în afara organizației sindicale și împotriva ei.

In cursul acestei prime faze a luptei, greva s-a întărit, muncitorii convingîndu-se tot mai mult că ei vor obține pînă la urmă victoria.

O mare însemnătate a avut în desfășurarea acestor lupte orientarea justă a organizației Federbraccianti, care în numeroase cazuri a antrenat în lupta sa și gospodăriile mici și mijlocii țărănești, izolîndu-i astfel complet pe marii proprietari, strîns legați de monopoluri. O mare însemnătate a avut și modul cum muncitorii au apărat grevele împotriva provocărilor și intimidărilor puse la cale de către marii proprietari și guvern.

In cursul grevelor au fost organizate pichete de cîte 10—30 muncitori, care au făcut să eșueze încercările spărgătorilor de grevă, intimidările și represaliile marilor patroni.

Această puternică mobilizare de forțe ale muncitorilor agricoli și justa orientare sindicală i-au constrîns pe marii proprietari să accepte negocieri ale căror rezultate, în ce privește contractele și salariile, sînt pozitive, chiar dacă acestea n-au schimbat politica patronală și a guvernului.

Rezultatele obținute au demonstrat limpede că acțiunea unită a muncitorilor agricoli italieni poate să ducă la eșuarea politicii agrare a guvernului, la satisfacerea revendicărilor maselor de oameni ai muncii care lucrează pămînturile în Italia.

(Din buletinul U.I.S.M.A.F. — „Muncitorii agricoli din lumea întreagă")

Insurecția armată împotriva guvernului de dictatură din Paraguay

De curînd, ziarele au publicat știrea că în Paraguay, țară așezată în America de Sud, grupuri armate s-au răsculat pentru a înlătura de la putere guvernul de dictatură al lui Stroessner.

Răsculații au lansat o proclamație către țară, în care Stroessner și lacheii săi sînt declarați trădători ai patriei.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Se dezvoltă handbalul la sate

— Noi echipe afiliate la F. R. H. —

Handbalul se numără în prezent printre disciplinele sportive care sînt tot mai mult îndrăgite de tinerele și tinerii de pe tot cuprinsul țării. Numărul mare de echipe ca și frumoasele rezultate obținute în ultimul timp, vin să confirme din plin acest lucru. Și, putem să arătăm că la sate, unde în trecut nici nu se pomenea de handbal, astăzi această frumoasă disciplină sportivă cunoaște o dezvoltare însemnată.

La competițiile de masă, cum au fost „Spartachiada de vară" a Tineretului, „Cupa satelor", „Spartachiada fetelor", etc., care s-au desfășurat anul acesta, au participat o serie de echipe înființate recent și care au avut o comportare demnă de a fi subliniată.

Echipa feminină „Agricola" din comuna Fierbinți, raionul Snagov, care este alcătuită din tinere țărănci muncitoare, a reușit să se califice pînă în faza regională a „Spartachiadei de vară", iar la „Spartachiada fetelor" a ocupat locul 2 pe regiune. De asemenea, au obținut rezultate meritorii echipele feminine „Energia" din comuna Andrășești și „Agricola" din satul Săpunari, regiunea București, ca și echipele masculine „Victoria" din Lovrin și „Unirea" din Sînnicolaul Mare, regiunea Timișoara. Aceste echipe, înființate în ultimii doi ani, deși nu posedă încă o tehnică desăvîrșită, au luptat cu multă dîrzenie și combativitate, oferind partide viu disputate și apreciate de numeroșii spectatori care urmăresc cu multă pasiune meciurile de handbal.

Asemenea exemple putem da și din regiunile Oradea, Stalin, Autonomă Maghiară, Galați etc., unde s-au creat noi echipe de handbal la sate. Dar, privitor la dezvoltarea handbalului în mediul sătesc putem da și alte amănunte. In buletinul informativ numărul 16 editat recent de F.R.H., se subliniază că un număr mare de echipe feminine și masculine de handbal de la sate au cerut să fie afiliate la Federația de specialitate, pentru a putea participa la viitoarele competiții sportive.

Printre acestea se numără: „Ogorul"-Liebling, „Voința"-Biled, „Olimpia"-Lenauheim, „Progresul"-Ciacova, „Vulturii"-Vizejdia, „Furtuna"-Becicherecul Mic, „Recolta"-Orțișoara, „Progresul"-Gătaia, „Pindul"-Beșenova Nouă, „Steaua Roșie"-Variaș — toate din regiunea Timișoara; „Strugurele"-Beclean, „Tineretea"-Ludușul de Mureș, „Strugurele"-Singeorgiul Nou, „A. S. Teaca", comuna Teaca din regiunea Cluj; „Recolta"-Sînpetru, „Colorom"-Codlea, regiunea Stalin; „A. S. Orban Balasz" din Cristurul Secuiesc, „Constructorul"-Gălăuțaș din Regiunea Autonomă Maghiară; „A. S. Agricola"-Valea lui Mihai, „C.S.V."-Diosig, „Știința"-Săculeni, regiunea Oradea; „Textila" din comuna Balotești regiunea București; „Muncitorul" din Ghidiceni, regiunea Galați; „Oltul" din Izbiceni, regiunea Craiova; „Tractorul" S.M.T. Carei, regiunea Baia Mare etc.

Iată deci, că numărul echipelor de handbal din mediul sătesc, care au fost create recent, este foarte însemnat. Insă, pentru ca aceste echipe să poată desfășura o activitate mai intensă, consiliile de conducere ale asociațiilor sportive trebuie să le asigure condițiile necesare de participare la competiții. Menționăm acest lucru, întrucît o mare parte din asociațiile sportive sătești se preocupă mai mult de echipele de fotbal, neglijînd celelalte discipline sportive. Trebuie să se țină seama că activitatea unei asociații sportive nu se rezumă numai la echipele de fotbal. Și aici, un rol hotărîtor îl au consiliile raionale U.C.F.S., care trebuie să sprijine și să îndrumeze asociațiile sportive ca să se preocupe de toate ramurile sportive, după posibilitățile și cerințele care sînt în fiecare comună și sat. Trebuie să se organizeze cît mai multe competiții la diferite discipline, la care să fie atrași cît mai mulți oameni ai muncii din mediul sătesc.

M. LERESCU

Viitorii mecanici și tractoriști din Roșiori de Vede fac sport

La ultimele competiții sportive desfășurate în raionul Roșiori de Vede, numele asociației „Mecanizatorul" a figurat la loc de cinste. Și putem menționa că membrii acestei asociații sportive au reușit să obțină o serie de rezultate frumoase și în întrecerile cu sportivii din celelalte raioane ale regiunii București. Dar să vedem mai întîi cine sînt membrii asociației sportive „Mecanizatorul", al căror număr atinge cifra de 420. Ei sînt fii de țărani muncitori din comunele raionului Roșiori, și în prezent urmează cursurile școlii profesionale agricole. Aici ei sînt pregătiți pentru a deveni mecanici și tractoriști. Programul școlii cuprinde ore de teorie și ore de practică. Respectiv, practica se face în atelierele școlii, unde se execută diferite piese și se repară mașini agricole. Pentru a da un randament mai bun, s-a introdus, de curînd, la orele de practică, minutul de gimnastică de producție, care a dat rezultate mulțumitoare. Elevii au fost împărțiți pe grupe și execută diferite teme de gimnastică, după un program întocmit de profesorul de educație fizică Cornel Stănescu. Pe lîngă fiecare grupă a fost numit un instructor, ales chiar din rîndurile elevilor, care a fost în prealabil pregătit de profesorul de educație fizică.

Aici la școală, fiii țăranilor muncitori din raionul Roșiori au început să facă și sport. Ei au învățat să mînuiască mingea de volei, handbal, joacă fotbal, fac box, participă la întrecerile sportive de atletism, trîntă, șah etc.

Echipa de handbal a școlii s-a clasat pe locul 2 la campionatul raionului Roșiori, iar echipa de fotbal participă la campionatul raional de juniori. Recent, s-a creat și o echipă de baschet, care va activa în campionatul raional de juniori.

Printre frumoasele rezultate ale membrilor asociației sportive „Mecanizatorul" mai putem menționa titlul de campion raional la Spartachiada de vară, cîștigat de tînărul Mircea Grasu, la proba de săritură în lungime; locul 2 obținut de Ionel Costescu la proba de aruncarea discului, ca și primul loc ocupat de Victor Obedeanu, la întrecerile de trîntă, categoria 55 kg.

★

Asociația sportivă „Mecanizatorul" ar putea să desfășoare o activitate mai intensă, — ne spunea tov. prof. C. Stănescu, — dacă ar primi un sprijin mai mare din partea conducerii școlii. Și acest sprijin constă în primul rînd, în asigurarea bazei materiale sportive. S-a făcut ceva în această privință, însă nu este suficient. La școală există o sală de gimnastică, dar uneori este folosită pentru depozitarea cartofilor și pentru alte treburi.

Acum vremea s-a răcit și activitatea sportivă se va desfășura mai mult în sală sau la club. Deci, elevii trebuie să aibă asigurate toate condițiile pentru buna desfășurare a activității sportive.

Subliniem acest lucru și recomandăm conducerii asociației sportive „Mecanizatorul" să organizeze pe timpul iernii cît mai multe întreceri sportive între grupele de elevi. Astfel, viitorii mecanici și tractoriști vor avea posibilitatea să împletească în mod plăcut activitatea școlară cu activitatea sportivă.

L. MIRCEA

CITITORI!

Faceți din timp abonamente la ziarul „AGRICULTURA NOUA" pe anul 1960

costul unui abonament:

pe 3 luni	lei 5
pe 6 luni	lei 10
pe un an	lei 20

Abonamentele se primesc de către difuzorii de presă din instituții, S.M.T. uri, gospodării de stat, factori poștali și oficii poștale.

In curînd va apare:

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".